

PIRÓS LOBOGÓ

Az RKP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XXII. évfolyam, 6552. szám

Csütörtök, 1966. április 7.

4 oldal, 25 bani

NAPRENDELÉS

Erőpróba

Nagy erőpróba előtt állottak iparvállalataink ez év közepén. Új terv-évkézdő, amely egyben ötéves tervünk rajtját is jelentette. Ez pedig, az elmúlt esztendő feladataihoz viszonyítva, sokkal tetemesebb célkitűzéseket állított üzemünk és gyáraink munkaközössége elé, mennyiségileg és minőségileg egyaránt jelentékenyebeket mint valaha. „Eben az esztendőben — mondotta Ion Gheorghe Maurer elvtárs az 1965. évi állami terv teljesítéséről és az 1966. évi állami tervről szóló beszámolójában — egész népünk IX. pártkongresszus Irányelvéitől vezérelve újabb szakaszi tesz meg új életének útján, magasabb szinten folytatja a szocialista építési kitalálások művét. E tervet tekintve az 1966. évi terv tervezetében foglalt előirányzatok nagyobb fontosságúak, melyek jelentőségük egy szokásos évi terv előirányzatánál.”

Azóta több, mint három, munkában, lelkesedésben és győzelmeiben gazdag hónap telt el. S az erőpróba e kezdeti időszaka fényesen bizonyította, hogy iparvállalataink munkaközösségei, a pártszervezetek bölcse utmutatásai alapján, maradéktalanul megteremtették az idei termelési terv teljesítésének mind anyagi, mind pedig erkölcsi feltételeit s ezáltal sikerrel helyezték le egész ötéves tervünk nomenklátúrájában építmenyek alapkövét.

Arad városi viszonylatban ezúttal is a köztársasági érdekeltéssé, iparvállalatok jártak élen a negyedik termelési terv teljesítésében. Az említett üzemek összesített termelési eredménye a globális terv mutatójánál 101,8 százalékkal, az árturálmérésnél pedig 101,4 százalékkal volt az első negyedében. Ez pedig azt jelenti, hogy az ágazathoz tartozó egységek mindegyike, a legnagyobbaktól a legkisebbekig az esztendő elején tett felajánlásokhoz híven, határidő előtt váltotta valóra a negyedévi előirányzatot és nagymennyiségű terméket adott tervén felül. Elegendő talán a legjelentékenyebbre hivatkozunk, amelyeknek termelése nem csupán tartományi viszonylatban, hanem országos vonatkozásban is igen sokat nyom a latban. Ezek közé sorolhatjuk például a Vagongyárat, a Szerszámgépgyárat, a December 30 és a Teba textilgyárat, a November 7 élelmiszeripari vállalatot és számos más jelentékeny üzemet, amelyeknek munkaközösségei értékes százalékokkal és százaléktörredékkel szárnyaltak túl mind az össztérmetelés, mind pedig az árturálmérés tervmutatóját. De a feladatok, valamint a vállalások teljesítéséért folytatott nemcsak a vállalatok, hanem a vállalatok munkatársai között is kiemelkedő szerepet játszottak a nagyipari vállalatok munkatársai, mérnökeinek és technikusainak széles tömege, vajon miben rejlik e kiemelkedő sikerek záloga? S ilyen természetű a válasz is: pártszervezetünk bölcse, szakavatott utmutatásait. A pártszervek és pártszervezetek gondos irányítása és állandó ellenőrzése tanította meg az iparvállalatok munkatársait, mérnökeinek és technikusainak széles tömeget arra, hogy miként kell egyszerűen gazdálkodni a rendelkezésre álló fizikai és szellemi erőkről a kitűzött cél érdekében. Az üzemek és gyárak mindegyikében fokozott gondot fordítottak az új technika bevezetésére és a gyártási folyamatban történő hasznosítására. A Vagongyár II. részlegén a negyedik utolsó napjaiban fejeződött be annak az ultramodern automatikus hőkezelési gépsornak a helyreállítása, amely egy csapásra négyeszeresére emelte a munkatermelékenységét a gyűrűsugáralkatrészek edzésénél. Így tehát a negyedik feladatul az is megkezdett nyújtott a munkában. S ez immár a második üzembehelyezett automata gépsor a gyűrűsugár műhelyben. Ezen túlmenően az automata gépek egész sorával gyarapodott könnyű- és élelmiszeripari üzemünk „keletgyeje” is. Elegendő talán, ha az utóbbi időben a textilgyárainkban felszerelt önműködő szövőszékek százaát említjük meg. S amire még e nagyszorú gépeknél is büszkébbek vagyunk — minden új műszaki felszerelés mellé magas politikai színvonalú, műszaki műveltséggel, szakmai képességgel rendelkező, hozzáértő embereket tudtunk állítani! Mert embert nevelni még a legkötőlethebb gép előállításánál is nehezebb feladat.

Kakozosségei értékes százalékokkal és százaléktörredékkel szárnyaltak túl mind az össztérmetelés, mind pedig az árturálmérés tervmutatóját. De a feladatok, valamint a vállalások teljesítéséért folytatott nemcsak a vállalatok, hanem a vállalatok munkatársai között is kiemelkedő szerepet játszottak a nagyipari vállalatok munkatársai, mérnökeinek és technikusainak széles tömege, vajon miben rejlik e kiemelkedő sikerek záloga? S ilyen természetű a válasz is: pártszervezetünk bölcse, szakavatott utmutatásait. A pártszervek és pártszervezetek gondos irányítása és állandó ellenőrzése tanította meg az iparvállalatok munkatársait, mérnökeinek és technikusainak széles tömeget arra, hogy miként kell egyszerűen gazdálkodni a rendelkezésre álló fizikai és szellemi erőkről a kitűzött cél érdekében. Az üzemek és gyárak mindegyikében fokozott gondot fordítottak az új technika bevezetésére és a gyártási folyamatban történő hasznosítására. A Vagongyár II. részlegén a negyedik utolsó napjaiban fejeződött be annak az ultramodern automatikus hőkezelési gépsornak a helyreállítása, amely egy csapásra négyeszeresére emelte a munkatermelékenységét a gyűrűsugáralkatrészek edzésénél. Így tehát a negyedik feladatul az is megkezdett nyújtott a munkában. S ez immár a második üzembehelyezett automata gépsor a gyűrűsugár műhelyben. Ezen túlmenően az automata gépek egész sorával gyarapodott könnyű- és élelmiszeripari üzemünk „keletgyeje” is. Elegendő talán, ha az utóbbi időben a textilgyárainkban felszerelt önműködő szövőszékek százaát említjük meg. S amire még e nagyszorú gépeknél is büszkébbek vagyunk — minden új műszaki felszerelés mellé magas politikai színvonalú, műszaki műveltséggel, szakmai képességgel rendelkező, hozzáértő embereket tudtunk állítani! Mert embert nevelni még a legkötőlethebb gép előállításánál is nehezebb feladat.

A korszerű műszaki berendezések, az egyre gyarapodó szakértelenség, a szüntelenül erősödő munkafegyverlet lehetővé teszi a gépek teljesítményének fokozott mérleki kiaknázását. A Teba gyárban is szüntelenül emelkedik a szövőszékek üzemelési hatásfoka. Amíg tavaly az üzemelő műszaki berendezések aránya 92,1 százalékkal volt, addig ez a mutató 1966. elején 94,1 százalékkal emelkedett. Ha ezt a gépkapcsolási mutatót az üzemben sikerül év végéig fenntartani, az nem kevesebb, mint 370

(Folytatása a 2. oldalon)

MÁJUS 8
1921–1966

Túlszárnyalták felajánlásukat

Egyenletesen lüktető élet fogad bennünket a Teba gyárban. Olyan ez a lüktetés, mint az ereinkben áramló vér alig érzékelhető sürrenése: élte és természetes. Itt, az üzemben a gépek szabályos zúzmogásából, csatlakozásból s a munkába feledkezett emberek „lelegzétvételéből” ötvöződött össze ez a termékeny dallam.

Nagy ünnepre készülnek ezekben a napokban a Teba gyárban is a dolgozók, pártunk fennállásának negyvenötödik évfordulójára. Szélesre bontották a szocialista verseny sikereiről-sikereire vezető zászlaját abban a küzdelemben, amelyet az év elején tett vállalások január elsejétől május 8-ig terjedő időszakban vonatkozó részleteinek teljesítéséért és túlszárnyalásáért folytatnak. Így sikerült az esztendő első negyedében 102 százalékkal valóra váltani az össztérmetelési tervet és 100,2 százalékkal teljesíteni az árturálmérés előirányzatát.

Határozott eszközökkel állították az üzemben a munkavállalások megvalósításának és teljesítésének szolgálatába. Újabb gépeket iktattak a termelési folyamatba és széleskörű szakmai nevelőmunkát fejtettek ki a dolgozók műszaki képzésének fejlesztése érdekében. A bevezető részleg előkészítőjében például nagy teljesítményű szerszámgyártó gépsort helyeztek üzembe, amely eltávolítja a festés, imprimalásra érkező szöttekéről a port és az idegen anyagokat. Az alapszerveletnek csak úgy, mint a karbantartási üzemeknek több szakmai tanfolyam működött, vagy működik. Az új technika és a szakavatott, fegyelmzett munka következtében növekedett a gépek hatásfoka és javult a minőség. Fennáll ez mind a fonódásban, mind a szövődben, mind pedig a bevezető részlegben. Jelentékeny mértékben fejlődött az újítómunka, ami szintén a termelés és a munka termelékenységének növeléséhez járult hozzá. Ez pedig, hogy a vállalatnál kiterjesztették a rendszeres műszaki asszisztenciát a délutáni és az éjszakai műszakra is, számottevően javította a termelési szervezethez fűződő fokát.

Mind ezek a tényezők lehetővé tették, hogy a felajánlások esedékes részleteit határidő előtt valóra válthassák és jelentékenyen túlszárnyalhassák. Ezt szemlélteti az alábbi táblázat is:

LAPUNK TARTALMÁBÓL

— Egy a tizenhétből

II. oldal

— Útkeresők segítségére

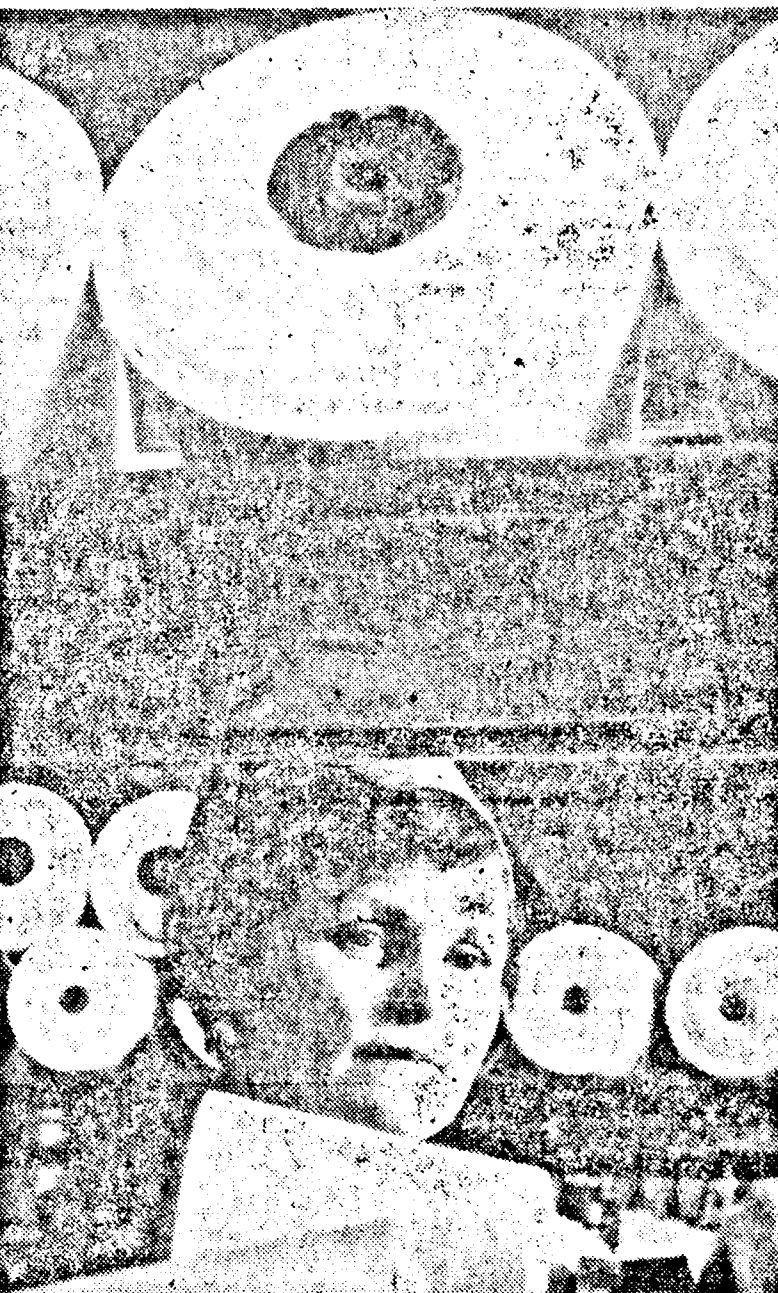
III. oldal

A szocialista verseny első szakasza

Túlszárnyalták felajánlásukat

Ossztérmetelés (értékben)	300 ezer lej	634 ezer lej
Nyersszöttek	30 ezer négyzetméter	78 ezer négyzetméter
Gyapoptonál	3 ezer kiló	9800 kiló
Vigonyonál	2 ezer kiló	4300 kiló
A-minőségű gyapoptonál	92,5 százalék	94,5 százalék
Extra-minőségű szöttek	65,0 százalék	74,7 százalék

Ha pedig a fenti adatokhoz még azt is hozzátesztük, hogy a jelzett időszakban nem kevesebb, mint 12 ezer négyzetméter készíztetett állítottak elő, akkor még indokoltabb a megállapítás: a fenti cikerek önmagukat kommentálják.

Telefonon jelentették

Pankotáról jelentette telefonon Szabó Jolán levelezőnk, hogy vállalatukban az első negyedévi tervet teljesítették és túlszárnyalták. A gazdasági mérleg össztérmetelési tervük 100,61, készárutervük 100,14 százalékos teljesítést mutatja ki. A fizikai tervet is túlszárnyalták: 2235 darab jöminőségű hajlítót butort és székét gyártottak tervén felül.

Ma: bemutató a színházban

Dan Alexandrescu rendezésében az aradi Állami Színház együttese ma este fél 8 órai kezdettel bemutatja Al. Arbuzov: Bietul meu Maral című színművét. A jobb szerepeket Agatha Nicolau, Iulian Copacea, Maria Barboni és mások alakítják.

Felvételünk a Teba gyár szövődőjének csévézőjében készült Simon Máriáról, a műhely egyik élenjáró dolgozójáról, aki társai mellett derekasan kivette részét a felajánlások teljesítéséből.

Országos tanácskozás

Országos tanácskozást tartottak Brassóban a korszerű készülékek és új kutatási eljárások széles körű alkalmazásáról a városrendezési, műépítészeti és építészeti igazgatóságok topográfiai műhelyeinek dolgozói.

Az értékes tapasztalatokból részt vettek az Építészeti, Műépítészeti és Városrendezési Állami Bizottság képviselői, a tartományi igazgatóságok szakemberei, a bukaresti, a kolozsvári és a brassói politéchnikai intézet, valamint kutatóintézetek küldöttei. A referátumokból, valamint a vita során kint, hogy a szakemberek korszerű készülékeket kell használniuk, hogy a minőségi fotogrammetria döntő jelentőségű a település-felmérések pontosságára és gyorsaságára szempontjából. A tanácskozás során kidomborították továbbá a városok és munkaközpontok topográfiai kutatásainak modern irányzatait. A tanácskozás résztvevői szombaton új topográfiai készülékeket mutattak be.

Románia Szocialista Köztársaság Akadémiájának általános ülészaka

A fővárosban szerda délelőtt megkezdte munkáját Románia Szocialista Köztársaság Akadémiájának általános ülészaka.

A munkálatokon részt vettek a következő elvtársak: Alexandru Birladeanu, az RKP KB Végrehajtó Bizottságának és Allandó Elnökségének tagja, a Minisztertanács első alelnöke, Manea Mănescu, az RKP KB titkára, Roman Moldovan, a Minisztertanács alelnöke, a Tudományos Kutatás Országos Tanácsának elnöke, Stefan Balan oktatásiügyi miniszter, Voinea Marinescu egészségügyi és népjóléti miniszter és más központi intézmények vezetői.

Az ülészakon meghívottként részt vesz az Akadémia intézeteinek és egyes minisztériumi intézetek számos kutatója, felsőok-

latási tanerők, más tudományos és kulturális személyiségek.

Az ülészakot Ilie Murgulescu akadémikus, az Akadémia elnöke nyitotta meg.

Az első napirendi pont keretében Dumitru Dumitrescu akadémikus, az Akadémia első titkára beszámolt a terjesztett elő az Akadémia 1965. évi tevékenységéről, majd Ilie Murgulescu akadémikus terjesztette elő az Akadémia 1966. évi munkatervének tervezetét.

Ezután megkezdődött a beszámoló és a tervjavaslat vitája.

Az ülészak napirendjén szerepel még az Akadémia alapszabályzatának módosítása, az Akadémia vezető szerveinek megválasztása és az Akadémia 1964. évi díjainak odaítélése.

Az ülészak folytatódik.

A 36-os autobusz

Meglehetesen „szomorkás” hangulatban indultam el hazulról vasárnap reggel. Nincs ezen mit csodálkozni, hiszen akik ismernek, jól tudják, hogy reggelente általában a garádics alsó régióiban cselleng a kedvem, hogy aztán a percek, az órák múlásával emelkedjek lassan mind magasabbra, de biztosan. Olyan ez nálam, mint a betegnek a testhőmérséklet. S ezúttal csak feléletem a szomorkást.

S ott, az autobuszban, ahogy ezt a csupasz, jövedű fiatal embert néztem, lassan-lassan felengedett az a fellegborított hangulat, amellyel otthonról elindultam. Arra gondoltam, hogy milyen jó volna, ha minden reggel ilyen meghitt hangulat fogadná az embert munkába menet a társasgépkocsin, a villamson, mert valóságos otthonos légkört teremtené maga körül ez a vidám, lelkes fiatal ember.

Magam sem tudom miként történt, csak azon kapom magam, hogy szélesen elmosolyodom, amikor a már fentebb említett apróság mamája leszállni készül, a fiatal gépkocsivezető pedig felpattant a sofőrülésről, hogy segítsen leadni a csomagokkal megpakolt mamának az ajtóból kicopogó csöppjét:

— Így ni, kiskomám!

Gondolom, vig kedélyével, lelkiismeretességével, szívességével bőven kiérdemelte, hogy ideírjam a nevét: Barcan Nico-

ideje, hogy egy-két barátságos szót váltson a leszállás céljából mellé seregűl utasokkal és rájátszolgoljon arra a csöppre, aki ott feszengett az ajtó közelében lévő ülésen.

Magam sem tudom miként történt, csak azon kapom magam, hogy szélesen elmosolyodom, amikor a már fentebb említett apróság mamája leszállni készül, a fiatal gépkocsivezető pedig felpattant a sofőrülésről, hogy segítsen leadni a csomagokkal megpakolt mamának az ajtóból kicopogó csöppjét:

— Így ni, kiskomám!

Gondolom, vig kedélyével, lelkiismeretességével, szívességével bőven kiérdemelte, hogy ideírjam a nevét: Barcan Nico-

Pontos szerszámok mesterei

A szerszámkészítőkre fontos feladatok hárulnak az ébresztőórák gyártása terén. A sok kisebb-nagyobb alkatrész előállításához hajszálpontos szerszámok, felszerelések szükségesek. Az aradi órágyárban 34 kiváló lakatosra, esztérgályosra, marósról és más szakmabeli dolgozóra bízta azt a feladatot, hogy lépést tartva az órágyártás műszaki fejlődésével, biztosítsák mindazokat az eszközöket, melyek szükségesek a gyártás összes munkafolyamataihoz.

A hosszú munkaszakaszok szinte állandóan az esztérgapadok, marógépek, gyalupadok morajló zugasáig hangos. Itt van a gyár ama üzemrészlege, ahol nap mint nap a kiváló szakemberek állandóan terveznek, egyre-másra készíttik a korszerű szerszámokat, kisebb precíz felszereléseket, melyekkel képesítik a gyártás valamennyi munkafolyamatát. Innen, ebből a korszerű műhelyből kerültek ki mindazok a szerszámok, melyekkel — az első Victoria típusú ébresztőórától a legújabb 7 és 14 napig járó óráig — az egyes szerkezeteket, alkatrészeket gyártják. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a munkahelyen az eredményes alkotó munka sosem ér véget. Amint egy szerszám vagy

szerkezet sikeresen elkészült, a szakemberek rögtön hozzáállnak az eddiginél még korszerűbb kitervezéséhez és előállításához.

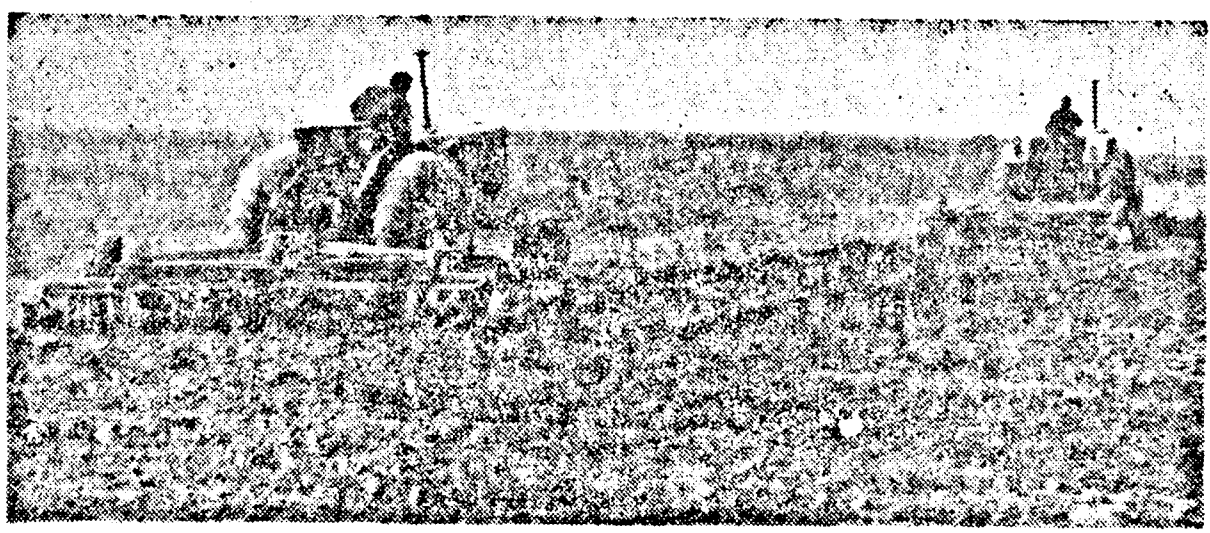
Birkás László, a szerszámműhely mestere a legnagyobb megelégedéssel beszél az itt dolgozók eredményes munkájáról. „Az egész műhely munkaközösségének közös elhatározása — mondja a mester — minden megenni annak érdekében, hogy csak olyan szerszámokat, gépi felszereléseket állítsunk elő, melyekkel tökéletesebb, korszerűbbé teheljük az órágyártás minden egyes munkafolyamatát. A közel-műltban készült el legújabb termékek, a két hétig járó jártóra első sorozata. Ezen óratípus alkatrészeit, szerkezetét kivétel nélkül azokkal a szerszámokkal készítették, melyek a műhelyben álltak napvilágot. Most pedig már mindannyian készülünk kitervezni azokat az új szerszámjé-

ket, amelyek segítségével az ez évre tervezett többi új óratípus gyártják majd.

A gépsorok között, a munkapadok előtt sikerült megismerkednünk e műhely jónéhány kiváló szakemberével, akiknek munkáját, eredményes tevékenységét az egész gyárban jól ismerik. Ilyenek például Haidu Mircea és Róza Sándor szerszámkészítők vagy Lascu Ilie és Lakatos Károly esztérgályosok. Betegh László, Bergezsászi József és Fuss Sebestyén a gyár összes üzemrészlegén találgató gépi felszerelések működése felett őrködnek.

Az órágyár szerszámműhelyének valamennyi dolgozója állandóan messzemenő támogatásban részesül. Munkájukat, egész tevékenységüket nagyra értékelik, mivel az ő alkotásuk döntő befolyást gyakorol az órágyártás egész technológiai folyamataira.

L. L.

Ha kicsit szikkad a föld, a traktorosok munkához is látnak. Sietniük kell a magágy készítésével, mert rohamosan közeledik a kukorica vetése ideje. Felvételünk a buzsi-ki mezőgazdasági szövetkezetben készült Borz Vasile és Pantos Ioan traktorosokról munka közben.

Látogatás Majláton

Gépkocsival feltűnt meg az utat a vingai vasútállomástól Majlátra. Meghőzta a községi mész gépkocsijával, amely éppen követ szállított a helységbe.

— Kell a kő, — magyarázta útközben a sofőr — hiszen most a zootechnikai részleg vezető útját is kiköveztük, sőt, az istállók közötti utakat is. Ezzel be is fejezzük majd ezt a munkát.

Athaladunk Monostoron és kiköveztett uton tartunk Majlát felé. Emlékszem, hogy jó néhány esztendővel ezelőtt milyen nehéz volt megközelíteni ezt a falut, különösen esős időben. A székerek szinte a tengelyig süppedtek a sárba, négy lónak is nehéz volt húzni. Akkoriban bizony sok sző esett az uti kikövezésének szükségességéről. S a községbeliek öszszelgáltak. Igaz, eltelt néhány év, amíg az önkéntes hozzájárulásból anyagi pénzt gyűjtöttek össze, hogy hozzájárulhassanak az uti kikövezéséhez. Pontosabban 1959-ben kezdtek hozzá ehhez a munkához. Azóta nemcsak a két helység közötti utat kövezték ki, hanem a község főutcáját is. S most a zootechnikai részleghez vezető utat is.

Aki manapság látogat el a községbe, természetesen tartja ezt. Sőt, azokat a nagy változásokat is, amelyek az utóbbi időben történtek Majláton. Mert a község sokat, nagyon sokat változott a népi demokratikus reneszter éveiben. Betonból készült villanypórnák emelkednek az utcákban a magasba, a huzaklon keresztül pedig a fény, a kultúra hatolt be a községbe, a házakba.

Nagy volt az öröm, amikor három évvel ezelőtt megtörtént a község villamosítása. Azóta már minden utcába kiterjesztették a villanyvilágítást, sőt, a házak nagyrésze is. Ma már Majláton 458 házban égnek „Iljics lámpái”. De a fényvel együtt a jólet, a kultúra is behatolt a házakba. Bármerre is megyünk a községben, minden utcában több TV-antennát láthatunk a háztetőkön. Eddig a községbeliek közül 99-en vásároltak televízió készüléket és 400 lakásban szól a rádió.

De nemcsak ez történt fel annak a látogatónak, aki rég nem járt a községben, hanem a rendezett,

karbantartott utcák, a házak előtti virágágyások s nem utolsósorban az új épületek. Mert az utóbbi öt esztendőben sokan építettek új házat Majláton is, pontosabban 41-en. A középületeket tatarozták, átalakították. Most a művelődési otthon bővítésén, illetve tatarozásán munkálkodnak a községbeliek.

Egyszóval: lényegesen megváltozott a község arculata. Szépült, fejlődött Majlát, csakugy, mint a mezőgazdasági termelőségvetkezett. S a községbeliek jól tudják, hogy a jólet, az életszínvonal növekedésének forrása a mezőgazdasági termelőségvetkezés. S ezt a helyes utat a párt mutatta meg számukra is. Nincs is munkaerőben hiánya a gazdaságban. Szőke Lajos elnök büszkén beszélt arról, hogy minden munkával előre haladtak a szerződés teljesítésével is jól állnak. A napokban például 100 hízott sertést adták át a szerződéses 600-ból. Szerződést kötöttek továbbá cukoriparra, mákra, dohányra, stb. Lymódon lehetné vált, hogy minden hónapban pénzbeli jutalmat a tagoknak. Az elmúlt napokban például mintegy 60.000 lej került kiosztásra, azelőtt pedig 131.000 lej.

A majlátiak azonban nemcsak a gazdaságban dolgoznak szerellett és odaadással, hanem a község szépítésén, fejlesztésén is. Huzsár Gáspár, a helyi néptanács titkára arról tájékoztatott, hogy jelen mintegy 170.000 lej értékű megtakarítást gyűjtöttek a lakosok a különböző közérdekű munkálatok elvégzésével. Eddig 13.000 négyzetméteren letisztították virágágyásokat, 300 facsemetét és díszdíványt került kiültetésre a tervszerűen 500-ból. S a községfejlesztési, szépítési akcióit csak ezután bontakoztatják majd ki még eredményesebben.

Látogatásunk alkalmával sok szép tapasztalhattunk Majláton. Eredményeikre büszkék is a községbeliek. Ez érthető is, hiszen az a számtalan megvalósítás, amely az utóbbi években megvalósította a falu arculatát, a közös munka, az összefogás eredménye.

Csak így tovább, majlátiak!

H. I.

EGY A TIZENNYOLCból

Találkozás

Azon a délutánon is ott szorongott a klub nézőtérén két üzem-releg apraja-gyagya. Nemcsak munkatársak, hanem hozzátartozók, ismerősök, gyermekek is eljöttek. Vajon a műszakiaknak vagy a minőségellenőrzőknak sikerül-e több pontot összesíteni? Mi tagadás a versengés szelleme lázba hozta mind a közönséget, mind a műkedvelőket. De rossz neven vehető-e, hogy a sportimre-közönségre emlékeztető drukkolták kerítette hatalmába valamennyiüket. Erre csakis tagadónag válaszolhatunk. Az elsőbbséget való küzdelem, a „diálogo” lényegében csak alkalom arra, hogy szórakoztasson és egyben gyakorlatlaltátsa a gyakran hangzatosított igényt: a hasznos időtöltést.

Nos, az említett, forró hangulatú „összeesapáson” alkalommal nyílt megismerni a műszaki minőségellenőrző szolgálat rigmusmondóit is. A brigád élvezetes, ügyes, szókimondó és szellemes műsora tetszett a jelenlévőknek, és nem véletlenül hangzott fel többször is a nyitltszini taps. Pár szavas tömör jellemzés hangzik el azokról, akik a minőség javításához értékesen hozzájárultak, majd kedves dailal, zeneszámmal köszöntik őket. De ha már a közmondás szerint nincsen róza tövis nélkül, nos akkor lássuk csak azokat is, akik részalgtáltak a nem éppen hízelgő jelzőkre. Mert a pohár fenekére nézni, vagy a harmadik váltás idején inkább álmódolni a feladatok elvégzéséről, nem tartozik az épületes példák közé. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy egyetlen rigmus sem tévesztett célt.

Előzmények

A sikeres szereplés után elbeszélgettünk Bora Romulus elvtársal, a rigmusbrigád irányítójával, aki különben a Vagongyár műszaki minőségellenőrző szolgálatá pártalapszervezeti bürojának, valamint annak a kulturbizottságnak

a tagja, amely az üzemi pártbizottság mellett tevékenykedik. Szervezeti téren alig egy esztendője annak, hogy a minőségellenőrző szolgálat „önállóította” magát. Ez a kulturális életben is határozott fellendülést eredményezett. Decemberben pártgyűlésen elemezték a szolgálat KISZ szervezeti működési tevékenységét. Indokolt volt a következtetés, hogy a faliújság, az élenjárók pannaia és az ügyvezetői szaktikus sarak mellett, nagy mértékben szolgálja a közvélemény megerősödését egy-egy találó brigádműsor. A javaslat nyomán kikötés is várhatták a kezdeményezést, ha nem a fiataloktól! Három tagu „vezérkar” alakult (Rivis Augustin, az üzemi szakszervezeti bizottság tagja, Pogana Emil KISZ titkár és Bora Romulus), akik nyomban munkához láttak. Jelenkezők akadtak bőven, hisz itt is dolgoznak muzsikálni, szavalni, szerepelni kedvelő ifjak. Kiválogattak közülük a rátermetteket és azian már különösebb fejtorés nélkül kiformálódott a hét tagu brigád és az öt tagu zenekar, a szövegrást pedig négy tagu szerkesztő csoportra bízta.

Műkedvelő munkáról lévén szó, általában többször is elhangzik a kifogás, hogy a termelésben eltöltött nyolc óra, a tanulásra fordított idő után a dolgozók nem hajlandók „áldozni” a kultúra oltárán. Nos, Popescu Vasile, Barna Axente, Druia Augustin, Kovács János, Duma Gheorghe, Czako József, Panait Ernan, valamint Barti József, Scherer Wilhelm, Hornea Vasile és Unc Ioan az öt példára arra, hogy a fenti állítás mennyire „legből kapott”. Náluk is akadnak nehézségek. Náluk sem volt könnyű a több váltásban dolgozók idejét egybehangolni. El kell ismernünk ugyanakkor, hogy a szolgálat főnökeknél, Mot Gheorghe mernők elvtársnál megértésre találtak és az megkönnyítette a műsor végső kidolgozásához szükséges próbák megtartását.

„Majd megmutatjuk...”

A formálódás stádiumában lévő brigád működésének tagadhatatlan lendületet kölcsönzött a né-

hány héttel ezelőtt megkezdődött „diálogo” híre. Két hónap e-légnek bizonyult ahhoz, hogy a brigád március elején már közönség elé léphessen. Az első és második váltás dolgozói meglepődéssel tapasztalhatták, hogy a rigmusmondók többre vállalkoztak, mint felszínes szórakoztatásra és szelílyel nevezhetnék be a vetélkedőbe. Es hogy e „megérzés” nem elfogultságból táplálkozott, nem sem bizonyítja jobban, mint éppen e cikk elején említett nyilvános szereplés, amely méltán váltott ki elismerést. A két részleg fej-fej-mellett végzett, tehát a döntőben is részt vesz. A minőségellenőrzők ezek szerint újabb, még nehezebb erópróba előtt állnak. „Sehaj — mondják a brigád tagjai — minden hüszkeség nélkül — majd megmutatjuk ott, hogy mit tudunk!” Es ebből a kijelentésből nem: kérdés, hanem komoly elhatározás csendül ki.

A dícsőiséget meg kell küzdeni. A rigmusmondók tehát a napokban ismét munkához látnak. Tematikailag gazdagabb, írodalmilag színvonalasabb szöveget szerkesztenek és még magasabbra emelik az interpretálás mércéjét. Különösen a szövegmondás és a zenekari kíséret tökéletesebb egybehangolására fektetik a súlyt, mert úgy vélik, hogy ezen a téren kell igazán igényeseknek lenniük. A távolabbi tervek között csak egyet szeretnénk megemlíteni. A döntő párbeszéd után sem térnek pihenőre. Állandóságuk az együttes működését és szórakoztató, nevelő műsorukkal gyakran szerelnének kellemes perceket szerezni társaiknak.

A befejezéshez értünk ugyan, de még adósok maradtunk a cím magyarázatával: miért egy a tizből? Nos, a felelet — bármilyen meglepően is hangzik — hihetetlenül egyszerű. A Vagongyárnak jelenleg 18 rigmusbrigádja van, vagyis minden üzemosztálynak, részlegnek, akik nem is megvetendő eredmény. Es e fejlődöképes, értékes fiatalok lendületű formációk egyike az előbbieik során bemutatott minőségellenőrző rigmusbrigád. Neki és valamennyi társának hosszú élelet és hatékony tevékenységet kívánunk!

Farkas Tibor

Várható időjárás

Az aradi Meteorológiai Intézet jelenti: Ma, április 7-én változó-köny idő, borus égbolttal. Helyi esőzések. Gyenge délnyugati, nyugati szél. A hőmérsékleti értékek napai 10—14, éjjeli pedig 2—6 fok között váltakoznak.

„En sietek...”

Lassan járj, tovább érsz — így szól az ósrégi közmondás. Azonban ma, a XX. században, a sebesség, a rakéták századában kezd kiveszni a használatból. Mindenki siet, mindenki szeretne minél hamarabb elérni utja végcéljához: otthonába, munkahelyére, egy mozielőadásra. Meg aztán minek járjon lassan, amikor villamosok és autók buszok állnak rendelkezésére. Már amikor állnak. Mert olyan is előfordul, hogy mi, a sietők állunk... és várunk... várunk... várunk. Ki csendes megadással, hi lázadéva.

Otletes karikatúrát láttam nemrég. Két barát beszélget: — Nézd, jön a villamos. Gyere szálljunk fel — így az egyik. — En aztán nem. Sietek — hangzik a kategorikus válasz. Hát igen, sokat bírdjuk a közúti szállítást, de az illekezőseknek is be kell látniuk, hogy gyakran nem indokoltatlantul.

Természetesen vannak akadályok, amelyek jüggelnek a városi közúti közlekedésről, az ó „számlálatai is keresztül húzzák”. A legközönséges az, hogy ezek az akadályok rendszerint csúcsforgalom idején — reggel 6-tól 8-ig és koradélután 2-től 3-ig — górdulnek a közúti szállítóeszközök, egészen pontosan a villamosok elé. A veszélyeztetett szakasz — ugye már rájötték — a December 30 textilgyár és a Nagyvállomás közötti két szimpár.

Hol a Szerszámgyár, hol a Husfeldolgozó vállalat, nem egyszer a December 30 textilüzemek éppen abban az időben bonyolítanak le különféle anyagszállításokat. Kigyullad a két piros lámpácska s a villamos — amelyet legszívesebben noszogalni szeretnénk a gyorsaságra — ott ragad a Stadion előtti megállóban. Mese nincs. Ki kell várni a mozdony haladógését. Hogy ez minimum tíz-tizenöt perc? Hogy már négy villamos vár a „szabadra”? Mit lehet tenni?

De ha a piros lámpa nem is jelez, még nincs ok nyugalomra, mert éppen akkor sükhathat le a sorompó: a Vagongyárból 25 vadosatú vagont tálának ki lépésben. Pont akkor. Se hamarabb, se később.

Pedig ugye, nem is volna olyan nehéz dolog megegyezésre jutni: a csúcsforgalom idején, amikor emberek százai igyekeznek munkába, iskolába, ezek a vállalatok ictassanak ki tervekénysegükből minden, a közúti szállítást akadályozó ténykedést. Két-három órától van szó csupán. Es egy kis betátság!

m k.

Városunk sportéletéről

Négysemközt az Edzővel

Népszerű sport a labdarugás. Sokan játszik, még többen nézik s még ennél is többen beszélnek róla. A labdarugás igazi „tömegsport”. Érdekes színfoltja életünknek. Labdarugás nélkül üres a vasárnap. A szurkolók számára igazán csak akkor érkezik meg a tavasz, amikor a madárjuttat mellett jeltársan a játékezelői sipszó is.

Kevés az olyan aradi, aki közömbös lenne népszerű labdarugó csapatok eredményeivel szemben, akit ne érdekelné az UTA, a Vagonul vagy a jelenleg meglehetősen nehéz helyzetben lévő CFR sorsa. Most, a labdarugó világhajnokság kezében a széksónál is magasabbra szökött a „futball-láz”. Ugy gondoltuk, számos kérdésre válaszol az egy beszélgetés Dumitrescu Nicolae sportmesterrel, városunk egyik kiemelkedő labdarugó szakértőjével, a textilgyári együttes edzőjével.

Ketten vagyunk. En kérdezek s az Edző. A kérdéseket tekintve a játékosgárda közepesnek mondható. Ennek ellenére a már kiforrott játékosokat, Meckást, Florutot és elöl Tirleat képesnek tartom el-képzeleink megvalósítására.

Az ő érettségüket eredményesen egészítheti ki a fiatalok, elsősorban Pantea, Jac, Axente és Czako lendülete, gyorsasága. A sikeres szerepléshez azonban az szükséges, hogy valamennyien egyszerre nyújtsanak jó teljesítményt. Nagy játékosgyéniségekkel jelenleg nem rendelkezünk s így csakis egységes csapat munkával érhetünk el eredményt.

On, aki jól ismeri a hazai és lényegében az egész európai labdarugást, hogyan véle-mekedik Arad labdarugó sportjának jelenlegi színvonaláról?

A feltett kérdésre igyekszem tömören válaszolni. Az aradi labdarugás jelenlegi színvonala, szerintem, elmaradt a hazai labdarugás élvonalának színvonalától. Megállapításomat eléggé alátámasztják az A és B osztályban szereplő labdarugó csapatok eredményei: s még inkább az általuk nyújtott játékepe. Ha kívánja, mindjárt az okokra is rávilágítok.

Természetesen szívesen fogadom ezt a kiegészítést s már jegyzem is az edző szavait.

A játékosanyagot adó források nem elég bőségesek. A tartományi, a városi, sőt a rajoni bajnokságban szereplő csapatok, azonnai eredményekre törekedve, szívesebben foglalkoztatnak küregedett A és B osztályú játékosokat, mint saját nevelésű fiatalokat. A fiatalok nevelésével különben is baj van. Jelenleg egy meglehetősen visszás helyzet alakult ki városunkban, több a felnit

labdarugó csapat, mint amennyi ifjúsági együttest tartunk nyilván. Ennek éppen fordítva kellene lennie.

Az ifjúsági játékosok nevelésével kapcsolatban még egy másik kérdés is felmerül. Nem mindannyian edzőnek szakkavoltak, az ifjúsági labdarugók nevelésében járatos edzők irányításával. Így helyenként éppen a legjökevényab, 10—18 éves korban hibásan sajátítanak el bizonyos technikait és taktikai elemeket.

Amennyiben eddigi válaszaimat kielégítőnek tartja, várom további kérdéseit.

On és edzőtársa, Reinhardt János, hogyan alkalmazzák a korszerű labdarugás alapelveit, milyen stílusú játékra törekcsenek? Alkalmassnak találják-e elképzeleink megvalósítására a rendelkezésükre álló játékoskeretet?

Szerkezetében egyszerű, rendkívül gyors, kollektív csapatjátékra törekszünk. Ezt egyben korszerűnek is tartom. Mindezt csak részben sikerült eddig megvalósítanunk. Ami a játékosanyagot illeti, az számszerűleg nem kielégítő. Jelenleg mindössze 14—15 játékos alkotja a tulajdonképpeni keretet. Képességeit tekintve a játékosgárda közepesnek mondható.

Ennek ellenére a már kiforrott játékosokat, Meckást, Florutot és elöl Tirleat képesnek tartom el-képzeleink megvalósítására.

Az ő érettségüket eredményesen egészítheti ki a fiatalok, elsősorban Pantea, Jac, Axente és Czako lendülete, gyorsasága. A sikeres szerepléshez azonban az szükséges, hogy valamennyien egyszerre nyújtsanak jó teljesítményt. Nagy játékosgyéniségekkel jelenleg nem rendelkezünk s így csakis egységes csapat munkával érhetünk el eredményt.

Milyen nehézségekkel kell megküzdnie önnek és edzőtársának elképzeleink megvalósításában?

Amozikban

MURESUL: Valamikor tolvaj volt. Kiegészítés: Rásinari (10, 12, 14, 16, 18, 20). STUDIO: A bűnöző szabadságon. Kiegészítés: Utazás Resica szíve felé (11, 15, 17, 19, 21). VEAC NOU: Tom Jones (11, 14, 30, 16, 30, 18, 30, 20, 30). IFJUSAGI: A Victoriei ut (11, 16, 18, 20). VICTORIA: A tisztelőre méltó Stanislas — titkos ügynök. Kiegészítés: Az első nap (14, 16, 18, 20, vasárnap 11 órákor matiné). PROGRESUL (Ujarad): Az A-lakul szoba (16, 18, 20, vasárnap 11 és 14 órákor matiné). SOLIDARITATEA (Gáj): Weir tanár pere. Kiegészítés: A holnap ma kezdődik (17, 19, vasárnap 15 órákor matiné). MIKELAKA: Samba. Kiegészítés: Ki a hibás? (17, 19, vasárnap 11 és 15 órákor matiné). CFR (Gradiste): Blood kapitány fia. Kiegészítés: Elkábított sejtek (17, 19, vasárnap 15 órákor matiné).

A televízió műsora

Csütörtök, április 7.

19.00 Esti TV-újság. 19.15 Gyermekek műsor. 19.35 Iskolák és tradíciók. 20.00 Ifjúsági klub. 21.00 Három kép egy héten. 21.15 Kis studio: Gala Galaction novellája nyomán „Gloria Constatini”. 22.15 Nagy előadók antológiája: Yehudi Menuhin. 23.05 Ejszakai TV-újság. 23.15 Időjárásjelentés.

PRICHINDEL BABSZINHÁZ musora
VASARNAP, április 10-én délelőtt fél 11 órákor: Povestea porcului, délután 4 órákor: Pietric cel alastru.

ARAD TARTOMÁNYI MÚZEUM

megtekinthető vasárnap, kedden és pénteken 10 és 13, valamint 16 és 19 óra között a Kulturpalota épületében. Legkevesebb 15 személyből álló csoportok szerdán, csütörtökön és szombaton a délelőtti órákban is felkereshetik a múzeumot. A múzeum alábbi osztályai tekinthetők meg: képművészeti tárlat (külföldi, nemzeti és kortárs galéria), az 1848-as forradalom múzeuma, állandó régészeti kiállítás, porcelán-kiállítás.

Akadnak nehézségek is. Jelenleg nincs edzőpályánk. A stadion gyeplőjét is csak egyféleképp-n jellemezhetem: egyik leggyengébb az országban.

Akad más baj is. A játékosok egy része nem érti meg, hogy a labdarugásért — mint általában a sportért — áldozatokat kell hozni. A magánélet bizonyos értelemben alá kell rendelni a csapat, a sport érdekeinek. Ezzel magyarázható különben a csapat teljesítményét jellemző szinuszgörbe is.

A nehézségek ellenére várható-e az aradi labdarugás felléle ivelése? Remélhető-e az, hogy az UTA a közeljövőben nagyobb szerepet játszik majd hazánk labdarugásában?

Felétlenül. Meggyőződéseim, hogy a fiataloknál kell kezdenünk. A középiskolákban nagyobb teret kell hódítania a labdarugásnak. Általában fejlesztve a minőségi labdarugást, még jobban ki kell szelcsíteniük annak tömegbázisait.

Ami pedig az UTA-t illeti, feltétlenül szükséges a játékoskeret kibővítése, felrészítése. Ezt részben saját nevelésű játékosokkal kívánjuk megoldani. Mindenek előtt azonban egyes játékosok „hozzáállításán” kell változtatnunk. A labdarugásért áldozatot kell hozni, még akkor is, ha ez lemondással jár. Ennek a kérdésnek a megoldása elsősorban, mint nevelési probléma jelentkezik.

A közönség is sokat segíthet. Ne öket lelkesítse a csapat, hanem ök bátorítsák a csapatot, akkor is, ha rosszabbul megy a játék.

Beszélgetésünk az áprilisi alkonyatba olvad. Dumitrescu Nicolae, a népszerű „Coco”, az egykori UTA egyik „szürke eminenciása”, s ugyanakkor számos labdarugó csata hőse kislendanyának ad utódsítást a holnapi leckevel kapcsolatban. Gyermekeiről, családjáról, terveiről beszél. Együtt megyünk fel a korzóra. Stietni kell, hétfő este van! Megjött a „Sportul”!

Bucsuizul meg megröckdztek egy kérdést: — Mi a véleménye? Ki nyeri meg a labdarugó világhajnokságot? „Anglia! Egészen biztosan Anglia!”

Hm... O a szakértő... O csak tudja.

Réhon József

Szimfonikus Hangverseny

Az Aradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara szombaton, április 9-én este 8 órákor tartja a Kulturpalota nagytermében az évad XXVII. szimfonikus hangversenyét.

Vezényel: Paul Popescu (Bukarest), közreműködik: Alexandru Demetriad zongoraművész (Bukarest).

Műsoron: Paganu Kárpáti pöma, Haydn IV. D-dur szimfónia, Brahms II. zongoraverseny, Stravinszkij: Tűzmadár.

Bérlők részére a 27-es számú szelvény érvényes. Jegyek az ügynökségnél és hangverseny előtt a Kulturpalota pénztáránál.

Vasárnap, április 10-én délelőtt 11 órákor ifjúsági hangverseny.

Népzené hangverseny

Vasárnap, április 10-én, délután 5 és este 8 órákor az Aradi Állami Filharmonia népi zenekara hangversenyezik a Kulturpalotában. Közreműködnek: Felician Farcasu, Lili Creanga, Sofia Preda, Irina Ciucas, Constantin Veché. Vezényel George Mitin. népdalgyűjtő: Ioan T. Florea.

Jegyek elővételben az ügynökségnél.

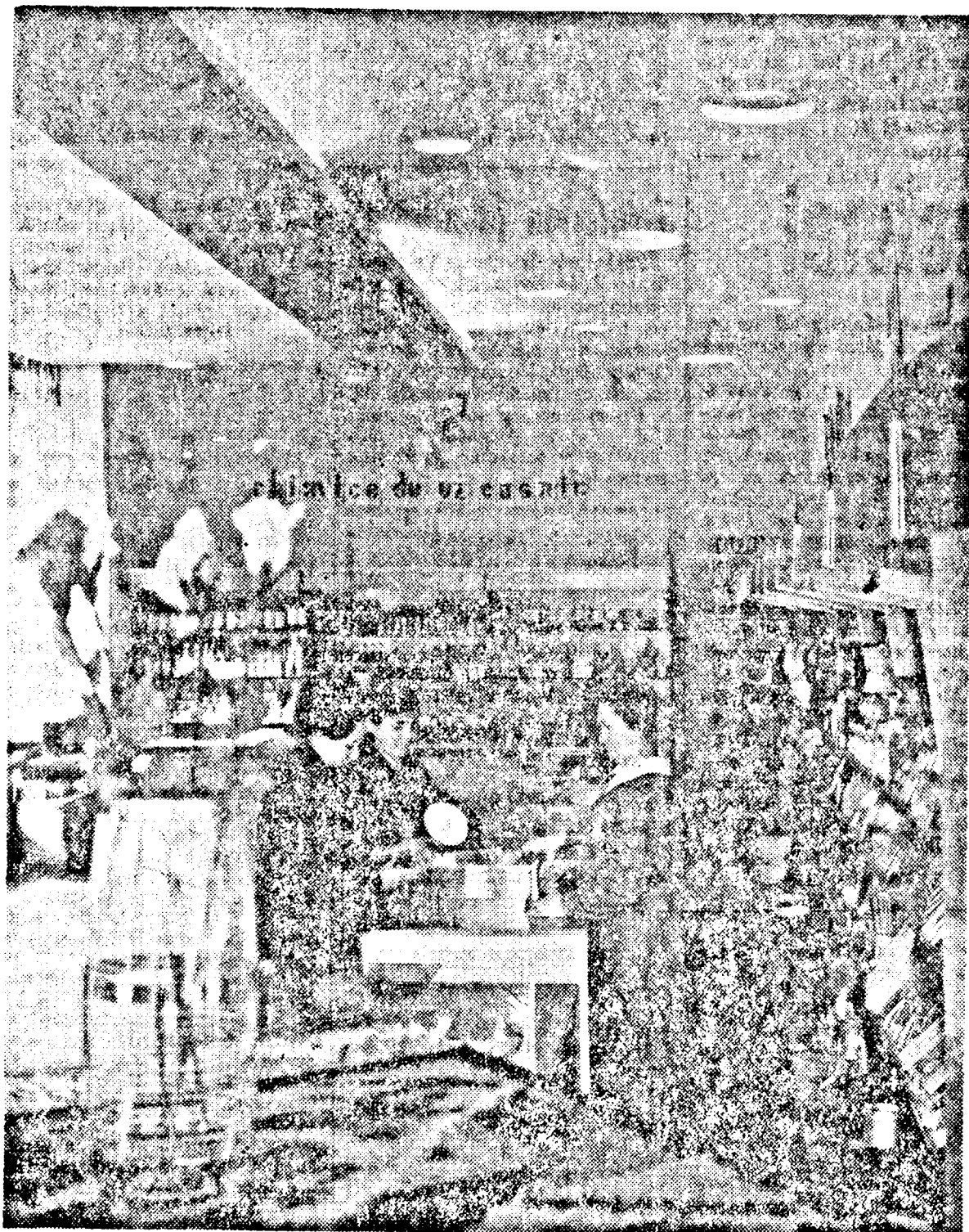

A színház bemutatója

CSÜTÖRTÖKÖN, április 7-én, este fél 8 órákor: Bietul meu Marat (bemutató, A-bérlet).

SZOMBATON, április 9-én, este fél 8 órákor: Bietul meu Marat (L-bérlet).

VASARNAP, április 10-én, délután fél 4 órákor: Capcana (bérletszínlet), este fél 8 órákor: Bietul meu Marat (M-bérlet).

Még egy hete sincs annak, hogy az Avram Iancu tér és a Cernel utca sarkán megnyílt — fővárosi mintára — városunk első apró cikkeket árusító üzlete. A megnyitás napján, de azóta is sokan megfordulnak az új kereskedelmi egységben.

(Kelen Ferenc felvétele)

ERŐPRÓBA

(Folytatás az első oldalról)

ezer folyóórter szöttestöbbletet jelent. S ezzel párhuzamosan mindenütt nagy-nagy gondot fordítanak a termelési folyamat tudományos megszervezésére. Jellemző példaul, hogy a December 30 üzemben tanulmány készül arról, miként lehetne a munkaszervezéssel kapcsolatos kalkulációkat elektronikus számológépekre bízni. Így kapcsoljuk be lépésről-lépésre a tudomány és a technika legkorszerűbb elemeit a termelési folyamatba.

Es mindezeket felül ott izzott minden gyárban, minden üzemben az a lelkesedés, amelyet a szocialista verseny lendülete, az év elején tett felajánlások ösztönzőereje kölcsönzött a munkának. Csoda-e, ha az aradi vállalatok tulnyomó többsége sikerrel állta ki az esztendő első negyedének erőpróbatját?

Mindössze három egység maradt

RÁDIÓMŰSOR

Csütörtök, április 7.

BUKAREST I.

5 Hírek. 5.06 Népdalok és táncok. 5.30 Torna. 5.40 Fúvószen. 5.50 Népi táncok. 6 Hírek, sport, időjárás jelentés. 6.10 Szórakoztató zene. 6.15 Falusi adás. 6.22 Népi muzsika. 6.30 Hírdetések, zene. 6.40 Műsorismertetés. 6.45 Vidáman köszönt a pionir. 7 Hírek, sport, időjárás jelentés. 7.15 Havaj gitár. 7.30 Folklor műsor. 7.45 Esztrád műsor. 8 Sajtószenle. 8.08 Táncok. 8.30 Kedvett melódiák. 9.30 Orvosi tanácsok. 9.35 Moldvai népi muzsika. 10 Hírek. 10.05 Brahms klarinét-trió. 10.30 Tudni akarok. 11 Dallamok. 11.30 Mihail Andriuc: Szimfonia. 12 Hírek, időjárás jelentés. 12.07 Műsorismertetés. 12.10 Fiatal népdal előadók. 12.30 Itt... Kolozsvár. 12.50 Déli hangverseny. 13.45 Tavasz dalok. 14 Hírek, időjárás jelentés. 14.08 Könyvzene. 14.40 Vízallas jelentés. 14.50 Operett-részletek. 15 Népdalok. 15.20 Kulturműsor. 15.45 Milt Buckner zenekara. 16 Hírek, időjárás jelentés. 16.20 Népi táncok. 16.45 Fesztivál Bavaria 1965. 17.20 A verseny résztvevői jelentik. 17.40 Lirai dallamok. 18 Hírek. 18.03 A Föld körül. 18.13 Válaszolunk a népzene kedvelőinek. 18.35 A román zene történetéből. Jacob Mureşianu. 19 Ifjúsági est. 20 Esti rádióújság. 20.30 Vasile Veselevski-ének. 20.45 Jósíszakát, gyerekek. 20.55 Klasszikus muzsika modern előadásban. 21.15 Paul Georgescu: Irodalmi krónika. 21.25 A mikrofonnál: Benone Sinulescu és Alexandru Pintea. 21.45 Zenei autogramm Millie és Robertino

Loretitől. 22 Hírek, sport, időjárás jelentés. 22.20 Román könnyűzene. 22.42 Seratim Antropov repertoárjából. 22.57 XX. század zenei iskola. Francia iskola. 23.52 Hírek.

BUKAREST II.

7.30 Hírek, sport, időjárás jelentés. 7.45 Műsorismertetés. 7.50 Hazafias dalok. 8 Dallamok és előadók. 8.30 Népi zenekarok és szólóisták. 9 Hírek. 9.05 Balettzene. 9.28 Felismeri a dallamot? 10 A magyar kultúra hete: Operett-muzsika. 10.25 Lili Bulacsi és Octavian Cadia műsora. 10.40 Operett-nyitányok. 11 Hírek, időjárás jelentés. 11.07 A furulyától a nagyzenekarig. 11.30 Szocialista országokból. 11.55 Mozart-érintet. 12.40 Fúvószen. 12.45 A Bukaresti Egyetem énekara. 13 Hírek. 13.05 Műsorismertetés. 13.08 Puccini operáiból. 13.30 Könyvzene. 14.05 Hangverseny-sorozat. 14.30 Népek zenéjéből. 15 Hírek, sport, időjárás jelentés. 15.10 Mihail Jora: Szonáta. 15.30 Otto Nicolai: Windsori vignek. 16 Mantovani és Frank Chabakfield zenekarok. 16.30 Műseműsor. 17 Hírek, sport, időjárás jelentés. 17.20 H. Jere: Román táncok. 17.30 Gheorghita Rista népdalokat ad elő. 17.40 Orvosi tanácsok. 17.45 Renata Tebaldi műsora. 18 Chopin-mazurkák. 18.15 Újságok, újságról. vélemények. 18.30 Hírdetések, reklámok, muzsika. 19 Hírek. 19.03 Románok. 19.30 Canzonetták. 19.50 A rádiótelevízió szimfonikus zenekarának hangversenye. A szünetben: hírek. 22.30 Irodalmi pillanat. 22.35 Operett-részletek. 23 Hírek, sport. 23.07 Könyvzene. 0.32 Hírek.

Útkeresők segítségére

„Két ut áll előttem, melyiken induljak” — mondja a népdal ismeretlen szerzője s aztán továbbra is a két lehetőség közötti választás nehéz problémáját daltolja.

A választás nehéz, hiszen a felfüggetlés során felmerülő érvek a kiválasztandó mellett, megellene is szólnak. Mondjuk, hogy választottunk. Utólag mégis ott motoszkál, talán nem is pontosan megfogalmazódott kérdés formájában, de újra meg újra felbukkan: helyes volt-e a döntés?

Valahogy így lehetnek ezzel a kérdéssel a nyolcadikosok s az érettségi előtt álló tizenegyedikesek is. Számtalanszor feltették maguknak a kérdést, merre, melyik uton haladjanak tovább, hogy a végére érve elmondhassák: jól választottunk.

Csak hogy amíg a népdalbeli két ut is komoly megfontolással állítja a választót, addig az iskolások számára megnehezíti, de egyben meg is könnyíti az elhatározást, az hogy egyazon időben megszámlálhatatlan ut, lehetőség közül választhatnak.

A szakmák, mesterségek tömege sorakozik fel s mint szabad csúti pályán a szemajork mutatnak a messzeségbe, a jövőbe vezető utat jelezve. A választás nehéz, hiszen 14, 18 éves fejjel dönteni ilyen kérdésben, nem könnyű. Annál inkább, mivel nemcsak rövidebb, hosszabb ideig tartó utazásról van szó, hanem arról: milyen hivatást választanak életük céljává, hogy ott becsületes emberként megállják helyüket.

Bölcs tapasztalattal a lehetőségek felmérésével a szülők, az osztályfőnökök, tanárok, már tanácsot adnak ebben a kérdésben. A jelen oldallal mi is a pályaválasztás segítségére sietünk. Induljunk hát!

Beszélgetés a pályaválasztásról

Tánase Eugeniával, a KISZ városi bizottságának titkárával

Mint ismeretes, az ifjúsági szervezetek — a KISZ és a pionír szervezet — sokrétű feladatai között szinte az első helyen áll a pályaválasztás kérdése, helyesebben a tanulók szakmai irányítása. A gyermekeket iskoláskoruk első percétől a jövőre nevelik. Az iskola oktató-nevelő közösségének feladata az „alapot” úgy megépíteni, hogy az elbírja az „emeleteket”, elég erős legyen, ha magas épületet húznak rá. Pontos ennek előrebocsátása most, amikor pályaválasztási kérdésekről beszélünk. Az iskolára s főként az osztályfőnökökre hárul a feladat nagyobb része: a valóság talaján állva a reális lehetőségek felé irányítani a gyermekeket. S ebben nagy segítségükre vannak az ifjúsági szervezetek. Tánase Eugenia szívesen vállalkozik a kérdés boncolgatására. Tanár ő maga is, több éve aktív irányítója a szervezeti életnek. Így hát örömmel fogadjuk nyilatkozatát.

— Mit tett a KISZ a tanulók szakmai tájékoztatása terén?

— Minthogy a feladat hosszas folyamat, nemcsak egyik vagy másik évharmadban időszerű foglalkozni vele, ezért a tanügyi osztállyal még a tanév elején kidolgoztuk a témával kapcsolatos tervet. Az első évharmadban, majd a másodikban még fokozottabban foglalkoztunk a kérdéssel. Az iskolákban megszámálhatatlan alkalom kínálkozik arra, hogy elbeszéljünk a tanulókkal a pályaválasztásról. A KISZ közgyűléseken, pionír összejöveteleken is

szóba került a kérdés. A tizenegyedik osztályosokkal „A nagy felelősségek korához értünk” témáról, a pedagógiai iskolában „Ma a holnapért tanulunk”, ismét a tizenegyedik osztályban „A nevelői hivatás szépségeiről” tartottak megbeszéléseket.

— Hogyan irányítják a nyolcadikosokat?

— Megtálatuk a módját annak, hogy ők is megismerjék egyik-másik szakmát. Ezért hívtuk meg a vagonjárat, textil szakmai iskolák tanulóit hozzánk, hogy elbeszéljünk velük választott mesterségükről. Az 1., 4., 8. általános iskolákban szerveztünk ilyen találkozókat, ahol az esztendő, a lakatos szakmai szépségeiről beszéltek a tanulóknak. Az összejövetelek tanulságosak és reméljük, hasznosak is voltak. Hozzájárultak a nyolcadikosok szakmai tájékozódásához. A 12. számú iskolából a nyolcadikosok a CFR szakiskolába látogattak el. Pincéltől-padlásig bejárták az iskolát, végignézték a műhelyeket is.

— A jövőben milyen hasonló jellegű akcióra kerül sor?

— A mezőgazdasági termelőszövetkezetek kongresszusai határozataiból ránk is fokozott feladatok hárulnak. Azáltal, hogy a pályaválasztókat az aradi mezőgazdasági iskolaközpont felé irá-

nyítjuk, a célkitűzések valóra váltását segítjük elő. Különösen mezőgazdasági gépészekre van nagy szükség. Ezért határoztunk úgy, hogy a pályaválasztás előtt álló tanulókkal meglátogatjuk az iskolát.

— Milyen érdekesebb akciókat terveztek még?

— Ezenté sok tanuló nyer szakmai képzést a vagonjárat, a szakmai és a textiliskola különböző szakán. Miután ehagyják az iskolát, ott keveset tudnak rólok. Nos, éppen ezért vetődött fel annak a gondolata, hogy megbeszélést szervezzünk a tavaly végzett és az idén végző fiatalok között. A szakmai tanácsadás itt olyan vonatkozásban érvényesülhetne, hogy az egy esztendője természetesen lévő elmesélnek a munkahelyen szerzett tapasztalataikat, azt, hogyan fogadták őket az üzemben, heilleskedték-e az ottani közösségbe, megszokták-e az új munkakörülményeket.

ANKÉTUNK:

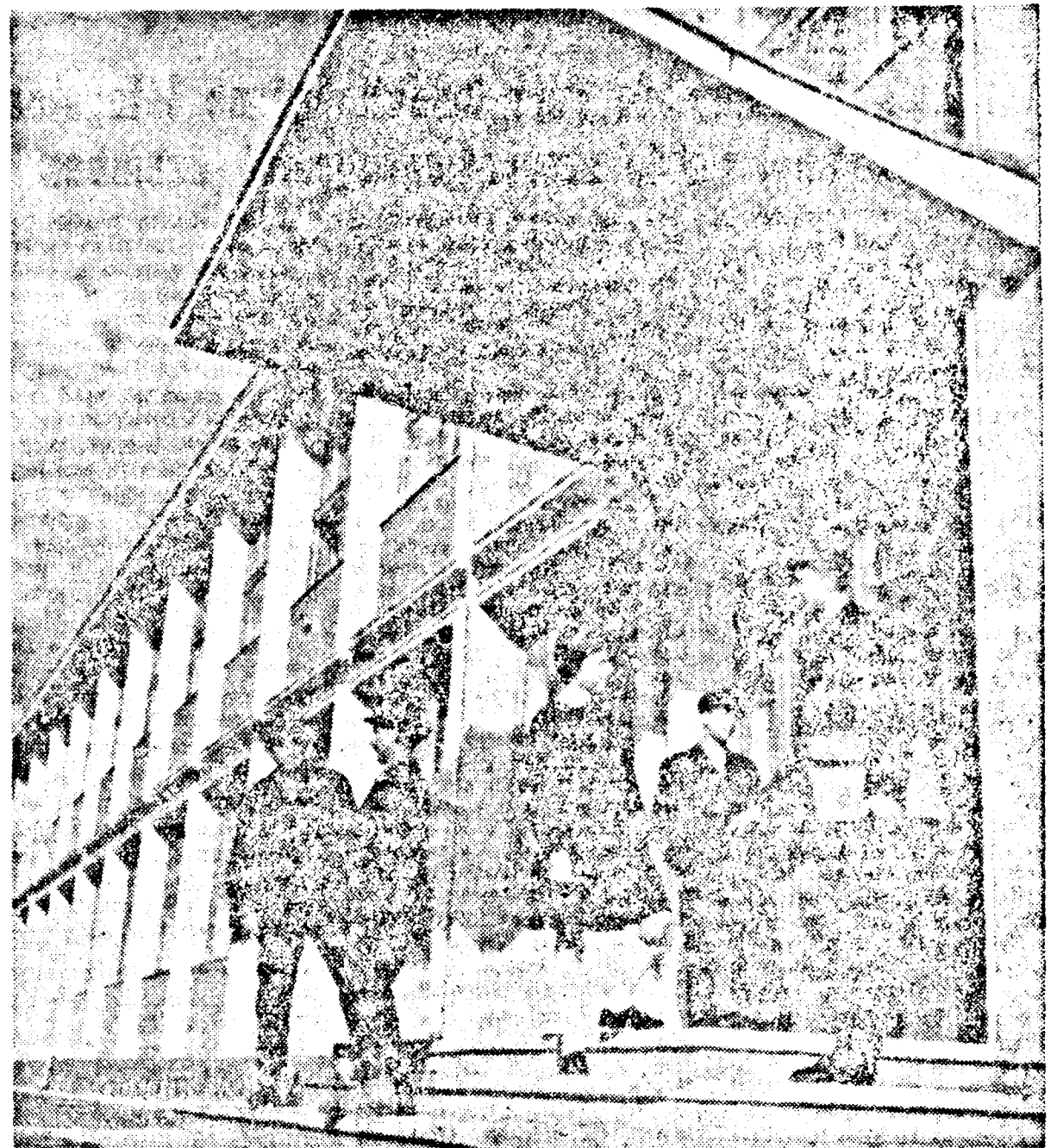
A statisztika jó dolog. A csoportba gyűjtött adatok arra szolgálnak, hogy bizonyítsák a tényeket. Azt például, hogy az eltelt két évtized alatt mennyit gyarapodtunk szellemi és anyagiakban. Ez azt is, hogy jelen esetben 43 megkérdezett nyolcadik osztályos gyerekek — felelete alapján — megtudjuk: 13-an középiskolában, azután egyetemen, főiskolán akarják folytatni tanulmányaikat, három esztendőig, kettő hegesztő, egy öntő, három varrónő és szabó akar lenni, négyen a pedagógiai iskola felé vonódnak, tehát tanítók lesznek. A kereskedelmi liciumot egy, a textil szakmai iskolát egy, a CFR szakiskolát egy tanuló akarja elvégezni, négyen kereskedelmi iskolába iratkoznak. Akad egy-egy művész, rajztanár, gépíró, lenyépész és három öntő is.

Ankétunk célja néhány, a pályaválasztással kapcsolatos kérdés felvetése. Hadd vegyük mindjárt az elsőt.

Időszerűség

A Román Kommunista Párt IX. kongresszusán Nicolae Ceaușescu elvtárs, az oktatás fejlesztéséről ezeket mondta: „Oktatásunk mind átfogóbbá válik s széleskörű lehetőségeket nyújt a fiataloknak arra, hogy hajlamuknak és öhajuknak megfelelően, lendületesen fejlődő gazdaságunk és szocialista kultúránk követelményeivel összhangban tanuljanak.

Szem előtt tartva a nemzetgazdaság középőki kaderszükségletét, ipari, mezőgazdasági, gazdasági, pedagógiai liciumokat létesítünk. A következő években egyre több ifjú látogathatja ezeket az iskolákat, amelyek az általános műveltségen kívül alapos szakmai ismereteket nyújtanak. A végzett növendékek technikusok lehetnek, vagy folytathatják tanulmányaikat a felső oktatásban. 1966—1970 között ezek az iskolák körülbelül 130.000 kádert képeznek ki”.

ORAK ELŐTT.

Miként vélekednek a nyolcadikosok?

Tájékozottságnak, alapos körültekintésnek mondhatjuk azt, hogy a két osztályból többen ipari liciumok felé törekednek. Elhatározták: technikus, elektrotechnikusok lesznek.

Előtérben a szakiskolák

A 4. számú általános iskolában rövid „rögtörzés” formájában írták le a gyerekek elképzeléseiket a pályaválasztásról. A VIII. A. és B. osztályos tanulók szinte valamennyi tartalmaznak a fehér lapok. A kérdés felvetésére valamennyien határozott feleletet adtak és alig akad néhány ellentmondásos válasz. Az összesítéskor kint, hogy a most végző nyolcadikosok főként a szakiskolák felé orientálódnak.

Posztívuma ez az iskola osztályfőnök munkájának, a KISZ és a pionír-szervezet tevékenységének. Igazolja azt is, hogy a gyerekek munkára nevelése itt nemcsak szólam maradt, hanem valósággá vált azáltal, hogy a gyerekek már most tudják: ezt a mesterséget választom élethivatásomul. Sch. L. öntő akar lenni. Így indokolja meg elhatározását. „Kedvelem ezt a mesterséget, mert láttam, hogyan végzik és már akkor megszereltem”.

Összhangban a szülőkkel

A kérdések között feltettük azt is: mi a szülők véleménye elhatározásokról? A megkérdezettek döntő többsége, alig négy-öt kivétellel így válaszolt: Edesanyám, edesapám egyetért velem, azt akarja ő is, amit én. A gyerekek feleleiből kint, tehát, hogy a családban is megvitatták, megfontolták a kérdést. A lehetőségek mérle-

gelésekor elsősorban a gyermek tájékozódását vették alapul, ez pedig arra enged következtetni, hogy szoros kapcsolatot tartottak az iskolával, meghallgatták a tanárok, osztályfőnökök ilyen irányú tanácsait, utbaigazításait.

Szakítás a divatos szakmákkal

Néhány esztendővel ezelőtt a végzős lányok körében általános volt az érdeklődés a fodrász, kozmetikus szakma iránt. Elégé divatos volt akkoriban — s helyi-közel még ma is — fodrásznak lenni. Itt a gyerekek — késztelenül helytelen sugalmazásra — elsősorban a jó kereseti lehetőséget tartották szem előtt döntésükkor. A mostani nyolcadikosok közül a 4. számú iskolában csupán három készülnek erre a pályára. M. E. szavai külön is idéznünk kell: „Ezt a mesterséget választottam, szüleim is egyetértettek velem. Kimondhatatlanul szeretnék fodrász lenni, de azt mondják nincsenek esélyeim”.

Tizennégy éves fejjel korai a lemondás, a lehangoltság azért, ha valaki nem lehet fodrász. Ezernyi pálya kínál a szépségért, csak nézzen körül alaposabban M. E. és akkor talál hozzá hasonló értéket más mesterségben is.

Hova, merre, tizenegyedikesek?

Szoklatlan megbeszélésre voltam hivatalos, helyesebben meghívottam magam a 3. számú licium tizenegyedikeséhez. Egy óra várak, de késtem néhány percet. A szabad idejükből raboltam el, tudom ilyenkor az illetlenség. De próbáljak elnézni. Igérem, máskor nem teszek ilyet, nem is igen lesz alkalom, mert nem sokára utra kel a vidám sereg s akkor ugyancsak rohanhatok utánuk. Ezért inkább itt az iskolában kéredezem meg:

— Tizenegyedikesek, hová, merre ezután?

Kedvesek, egyetértetek meg borsátolták a kis incidenst, az első szóra akad jelentkező. Fodor Sarolta hadirozott fellépése erőire vall. Most még a padban ül, s egy kissé társai nevében — XI. C. — is a nagy kérdéssről beszél:

— Osztályfőnöki órán, KISZ gyűlésen sokat beszélünk a pályaválasztásról. Negyvenhárom vagyunk az osztályban. S körülbelül harmincan szeretnék tovább tanulni. Humán szakosok vagyunk, de a filológián, történeimen kívül biológiára, orvostira, műszaki főiskolára is készülünk közülünk.

A „tanár” jelöltek, beleegyező bólintással fogadják tájékoztatást. A határozott fellépésű kislány hajában még ott lebegezik a diák-szalag, de kelő fellépéssel tudja érvényre juttatni előadói készségét. A tandíri pályán is hasznát veszi majd ennek s bizonyára néhány esztendő múlva francia nyelvtanárként üdvözlőheltjük.

Veres Traian, a XI. A-ból a jövő mérnök nemzedékét képviseli. Harmincnégyük között alig van olyan, aki ne akarna tovább tanulni. Matematika, ipari kémia, elektrotechnika, hidrotechnika az, ami a számok, példák, feladatok világában már istolástoruk óta járta fiatalokk vonzza. A határozottság mellett kicsendül a szabóba a szeretet is. Pedig még nem is ismeri közelről választott hivatását. Csak éppen elindult feléje, de máris egész szívvel vonzódik hozzá.

Nevek, mesterségek, a jövőt ápoló gondolatok követik egymást. Pedig előtűnik áll az utolsó évharmad, sikeresen meg kell jelezni az esztendő, megbirkózni, helytállni a két erős próbátellen, az érettségi és a felvételi vizsgán. Csak ezután indulhatnak harcba a kitűzött cél szavarávátlásáért.

Hova is indulnak?

Petrila Gavril, Ghita Gheorghe, Guttman Tibor az elektrotechnika felé. Milancovic Ilie a hidrotechnikai fakultást választja. A lányok közül többen — Rotarescu Magdalena, Rosut Letitia, Szappanos Julianna — ipari kémia a készülnek. Blinici István, Nagy Lajos a XI. E-ből orvostira gondol. De lesz majd kitől megkérdezni azt is: Hogy kell sok és józau almat természetni — hiszen Koszorus Iseán a Mezőgazdasági Főiskola gyümölcs-termesztési szakára készül...

A beszélgetés, tervezgetés még tart. Amíg a XI. osztály végre érnek, alaposan átgondolják, megfontolják: helyesen választottak-e? Es tanulnak szorgalmasan, hogy sikerüljön a vizsga. Ez lesz jelentős mérföldkőve az előttük álló hosszú utnak.

MELVIKET a sok közül

1.

Hosszu szerelvény közeledik az állomáshoz. Mielőtt a jeltűzőh ér, élesen felvillan a szemafor fényseme. Megálljt parancsol. A sín-pár foglalt, vagy ki tudja, milyen akadály adódott. Amíg ez megszűnik, a figyelmeztető fény nem huny ki a magashan. Csak később vált át a sárgára. A hosszú kocsi-sor megállód és néhány perc múlva már szeretetik ölelő karjában örövendek a viszontlátásnak az utasok.

A jelzőberendezések kezelői a CFR szakiskolában tanulják a mesterséget. A vasuti forgalom lebonyolítása elképzelhetetlen e szakemberek nélkül. A városunkban működő iskola jó lehetőséget nyújt a nyolcadikosok szakmaválasztásához (Vasile Roaită tér 1. szám).

A felvételi vizsga eredményessége mellett más követelményeknek is eleget kell tenniük a jelentkezőknek: ne szenvedjenek szív-bántalmakban, epilepsziában, jó megkülönböztetés a színeket, jó látással, kifogástalan hallással rendelkezzenek, ne legyen semmi olyan testi fogyatékoságuk, amely akadályozhatná őket feladatuk teljesítésében.

2.

Sokat hallunk mostanában az igényességről, arról, hogy napjaink embere fokozottabban törekszik a jobbra, a szebbre, mint bármikor. Többet akar tudni a világról. Utazik, tévét néz, olvas, tanul. Igényesebb magával, a munkájával szemben. De megnyilvánul ez abban is, ahogyan a lakásait, az otthonát berendezi. A korszerűség követelményeinek elsősorban az esztétikai szempontok érvényesülnek butorvásárláskor is.

Ki elégítheti ki ilyen vonatkozásban igényességét? A butorgyárakhoz, a helyiipari vállalatok butorészlegeihez fordul érdeklődésével. Azért, hogy a butorok, az ipar számos ágában használt, faanyagból készült különféle tárgyak minőségileg kifogástalanok legyenek, elsősorban azok elkészítőire, jelen esetben az asztalosokra hárul fontos feladat.

A faipari szakiskolák — Aradon a Karl Marx utca 29—31 szám alatt működik hasonló jellegű — butorasztalosokat, különféle faipari szakembereket képeznek, akik majd a fa feldolgozásánál, vagy az ujonnan épült butorgyárakban kapnak elhelyezést. Az említett egységekben közvetlenül bekapcsolódnak a termelési folyamatba.

3.

Igen, a legtöbbet tüvel és cérnával dolgozik az, aki arra vállalkozik, hogy forrást adjon a lágy om-lású selyemnek, a puha tapintású szövetnek, a tarka nyár színeit idéző szivárvány színű szőtteknek. Amíg oda eljut, hogy a hozzájárító felelősségével vállalja önállóan a ruhadarab elkészítését, be kell hatolnia a szakma legtitkosabb rejtekeibe is. Az alapos tudáshoz elengedhetetlen a nyersanyag ismerete. Főleg azoknak, amelyeket a készruhágyártásban használnak. De sokat kell forgatnia a ceruzát, s vágtaiba fogni a fantáziát, műszaki és díszítő rajzot tudni ahhoz, hogy valaki jó szakemberré váljék ezen a pályán. A szakma technológiai folyamatát is ismernie kell s elsősorban a gyakorlatra van nagy szüksége.

Ilyen előzmények alapján a tanulók elmélyülten felkészülnek, fokozatosan megtanulnak minden műveletet, értenek mindegyikhez, a szabástól egészen a „késztermék” befejezéséig.

A December 30. üzem szakmai iskolája készít fel erre a mesterségre s az alábbiakra: kötöttáru, szabász-varró, gyapjafonó, szövő, kötszővő, órák, stb.

4.

Már az utca végéről felismerem járásáról, magas, robosztus alakjáról. Amikor néhány évvel ezelőtt járt tanuló kislány vezetgette kezénfogva, úgy tűnt, mintha a mesebeli Gulliver elevenedett volna meg s éppen egy Liliput ország-beli emberként tanítgatna járt. Könnyedén emelte a magasba akkor a típgő apróságot. Kovács szerszámmal szokott kezéne pelyhkönyviséget jelentett a súly. Termetékének megfelelően, nehézkes a járása is. Fü nem nő ott, ahova lép — mondhatná valaki. Az lehet, hogy nem, de annál több kovácsolásra váró vasha önt lelket — erejével.

Ez jutott eszembe, amikor a napokban a Vagongyár szakmai iskolájában a kovács mesterségről esett szó.

Mit is jelent tulajdonképpen ez a szakma? Regén — nem is olyan nagyon — kizárólag csak üllőt, különféle nagyságu kalapácsot, fújtatót. Ma pedig — az ólos gépek, sajtókól egész gammaját hacsátják rendelkezésükre a gyárakban. A sorozatgyártásnál el sem lehetne képzelni más módját a kovácsolás-

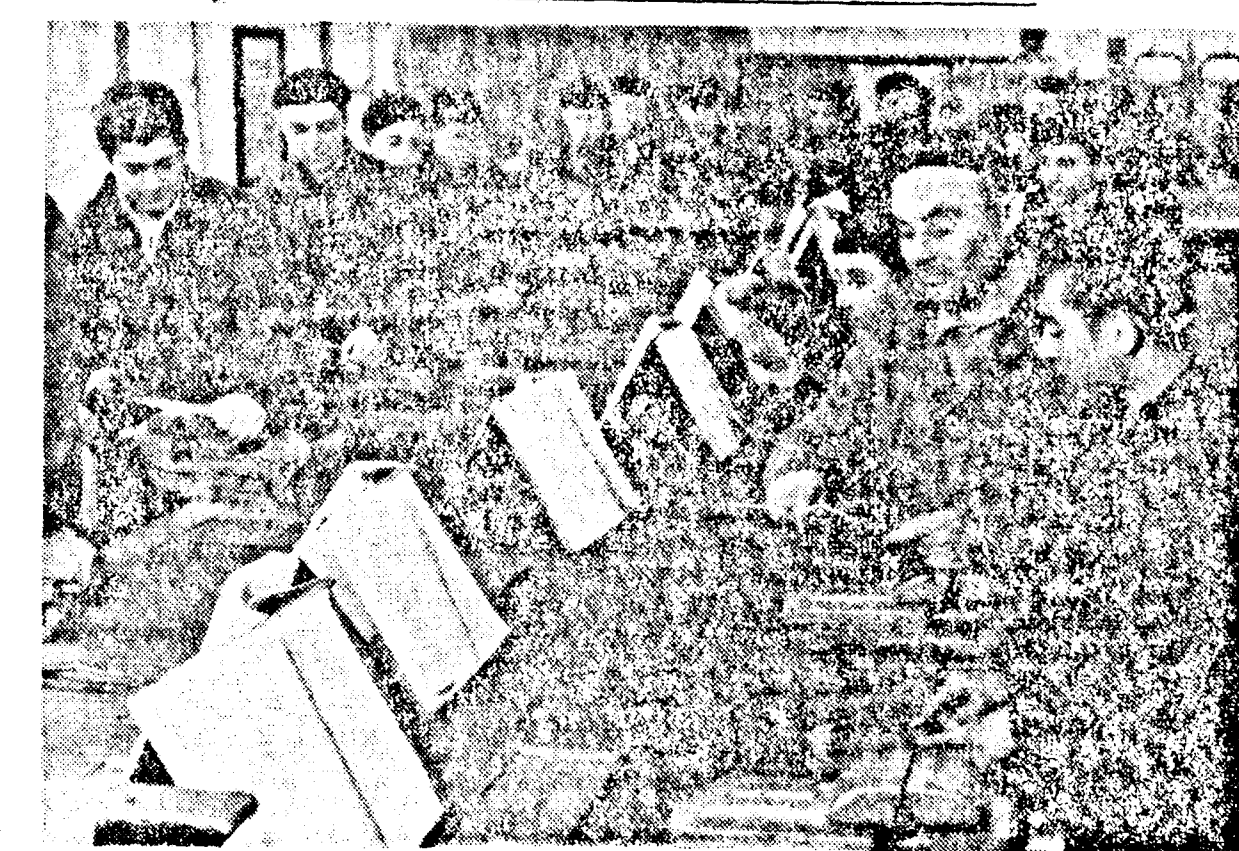
nak, mint a matricában való. Nagy precizitást biztosít ez az eljárás, nagy termelékenységet jelent. A kivitelezéshez most is kell a testi erő. De a szakképesítés, a kovács mesteri munkája és gyakorlati tapasztalata itt az elsődleges követelmény.

A felvételi vizsgázók a Vagongyár Armata Poporului 31. szám alatt lévő szakiskolájában jelentkezhetnek. Lakatosok, esztendőzők, öntők, vagonszerelők, hegesztők, vagonasztalosok is érdeklődhetnek, hiszen ennélfele szakmára készítik elő a fiatalokat.

5.

Amikor azt hallom: kárpitos, először is azok a kényelmes Magnolia típusú karosszékek jutnak az eszembe, amelyeket a Butorgyárban láttam. Amíg az ifjú megtanulja, hogyan kell szakmunkás szinten elvégezni ezt a feladatot, addig bizony eltelik néhány esztendő. Meg-azán a kárpitosnak kellő jártas-ság: a kell szert tennie a lakás szépségében is. Nem árt, ha ért a drapériák, függönyök felszereléséhez is. Van, aki megkívánja, hogy a lakásában kárpitozott ajtó legyen. És a kárpitosnak, emellett, hogy mindezt tudja, értenie kell az alakításához, a javításhoz is.

A kárpitos szakiskolások azonban, hogy megtanulják a kárpitozás technikáját, hozzászoknak a művészi munkához is.

SZAKMAI GYAKORLATON.

Szovjetunió

A Román Kommunista Párt küldöttségének látogatása a kolomnai nehéz szerszámgépgyártó üzemben

MOSZKVA. — S. Podin, az Agrár- és Tudományügyi Minisztérium vezetője jelentette.

A Román Kommunista Párt Nicolae Ceausescu elvtárs vezette küldöttsége, amely részt vesz a Szovjetunió Kommunista Pártjának XXIII. kongresszusán, szerdán látogatást tett a Moszkva közelében lévő kolomnai nehéz szerszámgépgyártó üzemben. A vendégek kíséretében volt V. Kononov, a Moszkva tartományi pártbizottság első titkára, S. Baskakov, az SZKP KB osztályvezetője és A. Basov, a Szovjetunió romániai nagykövete.

Az üzem bejáratánál B. Ramzi, az üzem igazgatója, E. Afanaszenko, a Szovjet-Román Baráti Társaság Vezető Tanácsának elnöke és a vállalat más vezetői káderei üdvözölték a küldöttséget.

A román vendégek megtekintették több üzemosztályt, érdeklődtek a termelési folyamatok iránt, elhelyezték a munkásokkal és mérnökökkel. A mechanikai és szerelési osztályon az üzem igazgatója megmutatta a vendégeknek egy karusszalaszterga alkatrészeit. Az esztétik Romániaiak szállítja a vállalat, a két ország közötti gazdasági együttműködés keretében. Az üzemosztályok munkái mindenütt meleg fogadtatásban részesítettek a Román Kommunista Párt küldöttségét.

A látogatás befejezéséig nagygyűlést tartottak az RKP küldöttségével való találkozás tiszteletére. Felszólalt V. Saszkín, a pártbizottság titkára, V. Budarev esztétik, V. Hohrikova mérnök és B. Ramzi, az üzem igazgatója.

Az SZKP XXIII. kongresszusának munkálatai

MOSZKVA. — S. Podin, az Agrár- és Tudományügyi Minisztérium vezetője jelentette.

Az SZKP XXIII. kongresszusának nyolcadik napján folytatódott a Szovjetunió új öt éves terve irányelveinek megvitatása.

A Szovjetunió 1965-ben 91 millió tonna acél, 71 millió tonna hengerelt acél, 13 új nagyvasúti, 30 konverter, 52 csőhengermű építését. Az öt éves terv végén a vasérc-kitermelés el fogja érni a 190 millió tonnát évente.

P. Lohánov, az Össz-szovjet Agrártudományi Akadémia elnöke rámutatott, hogy a tudósok jelenleg tudományosan megalapozott rendszereket dolgoznak ki a Szovjetunió különböző talaj-éghajlati övezetei számára. Mint mondták, az alacsony gabonatermések okai nemcsak az ásványi trágyák elégtelenségében és a kedvezőtlen éghajlati viszonyokban keresendők, hanem abban is, hogy a közelmúltban szubjektív módon kezelték a mezőgazdaság problémáit, lebecsülték a tudományos konklúziókat, a gyakorlatban elégtelenül ellenőrizték ajánlásokat tettek, s ezeket mindenütt átjlesztették.

LEGÚJABB SPORT

Megérdemelt győzelem

Bukarest válogatott—Budapest válogatott
2:1 (1:1)

Elenjáró labdarugóink sikerrel kezdték az új nemzetközi idényt: a főváros 23. újszagon stadionban 2:1 (1:1) arányban legyőzték Budapest válogatottját, amely a világbajnokság döntőjére készülő magyar csapat játékosai-ból állt.

A mérkőzés viharos iramban kezdődött, kölcsönös támadásokkal. Miután Tichy a 3. percben elhárította Fenyvesi beadását, ugyanebben a percben Pircsál 12 méteres lövése célba talált és megszerezte a vezetést csapatunk számára. A 12. percben Sorin Avram jó saroklövését Szentmihályi csak újabb sarokra tudja venni. A vendégek fokozatosan feljönnek és a 20. percben sikerül egyenlítettük. Fenyvesi elhagyja Popát, beadását Farkas kapja, aki Halmageanuval harcol a labdát, és sikerült azt lapos lövéssel a hálóba juttatnia. A félidő végén a bukaresti együttes volt fölényben, de Badea, Dridea és Sorin Avram rendre kapu mellett löttek.

A második félidő elején szintén

PRONOEXPRESSZ

1966. április 6-án a következő

számokat húzták ki az urnából:

13, 3, 46, 47, 34, 43.

Pótszámok: 12, 2.

Nyereményalap: 817 501 lej.

(Agerpres)

csapatunk volt a kezdeményezés. Pircsál, kétségkívül a mezőny legjobbjai, rendszeresen maga mögött hagyta közvetlen ellenfeleit és több látványos lefutást láthattak. A 60. percben jobbszélsőnk újabb lefutását csak faültal tudta megállítani a magyar védelem. A 11 méteres büntetőt gyengén rugta Dridea és a Szentmihályi felváltó Gelei kifogta a labdát. A 84. percben a pálya közepéről kiinduló Pircsál rendre maga mögött hagyta a magyar védőket s eljut a 16-os vonalon és belülről, ahonnan kapura lö. Az odaérkező Dan-nak már csak a hálóba kellett továbbítania az a-műve is odatarolt labdát. 2:1-re vezetünk és a mérkőzés befejezéséig közlekedik. Az utolsó percekben a vendégek megpróbálnak kiegyenlíteni, de Popa, Dan és Halmageanu a helyükön vannak. A román csapatból Pircsál Dan, Dan, Popa, D. Popescu, Pircsál, Dridea, Badea, Sorin Avram.

A budapesti válogatott: Szentmihályi (Gelei) — Káposzta, Mészáros (Mátrai), Sóváry, Ihász — Varga, Rákosi (Matesz) — Bene, Tichy, Farkas, Fenyvesi.

A továbbiakban Nicolae Ceausescu elvtárs ezeket mondotta:

Köszönjük önöknek a vendégszeretetet és az elvtársi melegséget, amellyel bennünket fogadták, köszönjük a pártunkat és a román népet nagyra értékelő szavakat.

Ebben a román nép és a szovjet népek közötti, országaink és pártjaink közötti testvéri barátság és internacionalista szolidaritás megnyilvánulását látjuk. A Román Kommunista Párt és a román nép szüntelenül fejleszteni fogja a Szovjetunióval, az összes szocialista országokkal való barátságát.

A szocialista országok, a kommunista pártok egysége — mondta Nicolae Ceausescu elvtárs — ma rendkívüli fontosságot, az amerikai imperializmus vietnámi agressziójának leverése, a béke megvédése és a szocializmus ügyének győzelme szempontjából.

Bejejezől Nicolae Ceausescu elvtárs új, jelentős sikereket kívánt az üzem munkaközösségeinek tevékenységéhez.

NEW YORK

A dokkmunkások sztrájkja akadályozza a katonai szállítmányokat

NEW YORK. (Agerpres).

A New York-i dokkmunkások múlt pénteken kezdődött részleges sztrájkja egyre nagyobb méreteket ölt, és a France Presse híradása szerint már akadályozni kezdi a katonai szállítmányokat is. A sztrájk eddig azokat a kikötőberendezéseket érintette, amelyek a New York-i kikötőigazgatóság hatáskörébe tartoznak. Tizenhét hajó tényleg veszteség és nem tudták kirakni jelentős gépkocsi- és szeszesital-szállítmányukat. Egyidejűleg megszakadt a Brooklyn rakpart mellett horgonyzó két hadihajó berakása.

A sztrájkban résztvevő 1300 dokkmunkás tiltakozik a hétfőn életbe lépett új munkaszervezők ellen, amely minden dokkmunkás-csoport taglétszámát 20-ról 18-ra szállította le, s ezzel sok munkást az elbocsátás veszélye fenyegeti. A dokkmunkások szakszervezete és a 145 hajótársaság tulajdonosait tömörítő New York-i tengerhajózási egyesület között folyamatban vannak a tárgyalások.

Az EKG miniszteri tanácsa amely hétfőn és kedden Brüsszelben ülésezett, ezuttal sem tudott megegyezésre jutni a két legfontosabb problémában — a közös agrárpolitika finanszírozásában és a Kennedy-mennetel szembeni közös álláspont kialakításában. E két kérdés tehát továbbra is megosztja a közösség tagjait. A hírügynökségek jelentése szerint a „hatok” mégis elérték egy feltételhez kötött megegyezést, amely szerint Couve de Murville francia külügyminiszter beleegyezését adta, hogy a Közös Piac végrehajtó szerve május 10-től kezdve folytassa a tárgyalásokat az Egyesült Államokkal a Kennedy-mennetel keretében. A beleegyezés feltétele az, hogy a május 4-én és 5-én ülésező miniszteri tanács oldja meg a közös agrárpolitika finanszírozásának kérdését is. Elhatározták továbbá azt is, hogy a tanács újabb üléseinek sikerletelése esetén a külügyminiszterek ismét találkoznak május 9-én és 10-én. Egyébként a „hatok” megegyeztek azoknak az ajánlatoknak a tekintetében, amelyeket a Kennedy-mennetel tesznek a vegyszerek, trópusi- és alumínium-termékek tekintetében, kedden pedig a Közös Piac-bizottság tagjai nélkül tartottak ülést a miniszterek és megállapították annak az egységes bizottságnak az összetételét, amely helyettesíteni fogja a három integrált szervezet — a Közös Piac, az Európai Szén- és Acétközösség, valamint az Európai Unió — végrehajtó szervét. A miniszterek megegyeztek abban, hogy az egységes bizottság elnökét két évenként váltják, de — a France Presse szerint — nem tárgyalnak meg a legelőször több kérdést, a bizottságot alkotó 14 személy kinevezését. Ezt a kérdést tehát ugyancsak a miniszteri tanács májusi ülésére halasztották el.

miújság a KÜLPOLITIKÁBAN

Vietnámi események

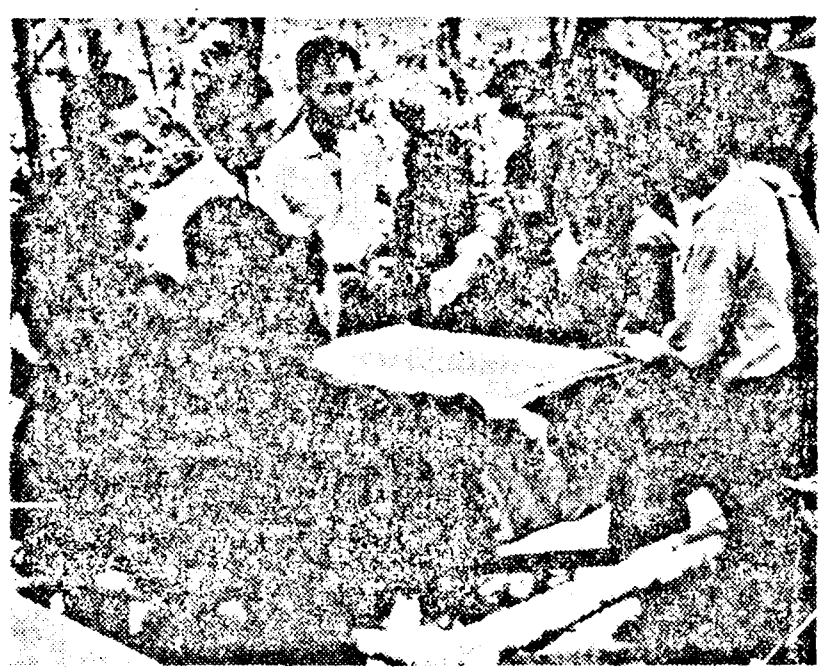
● A saigoni kormány nem ura a helyzetnek ● Hue független városnak nyilvánította magát ● Phan Xuan Nguan tábornok csatlakozott a lakossághoz ● Az amerikaiak nem merészkednek ki az utcákra ● A régi császári főváros felkészült a nagy erőpróbrára

SAIGON. (Agerpres). Mialatt újabb csapategységek érkeznek Da Nangba „a rend helyreállítására”, a város lakossága felkészül az ellenállásra. Ugyanakkor Dél-Vietnám egész központi övezetében egyre nagyobb méreteket öltenek a tiltakozó tüntetések a Nguyen Cao Ky-kormány és az amerikaiak vietnámi jelenlété ellen.

Kedd este emberek ezrei tüntet-

tek Saigon utcáin, polgári kormányt és általános választásokat követelve. A hírügynökségek szerint „kemény összecsapásokra” került sor, mivel a rendőrség erőszakosan lépett fel. Több mint 20 személy súlyos megsebesült. Köztük van James Zilde, a Time amerikai folyóirat tudósítója, aki a tüntetés színhelyén tartózkodott.

Szerda délelőtt óta Hue városa az érdeklődés homlokatében

DEL-VIETNAM. A hazafias erők vezetőinek egy csoportja új harci tervet beszél meg, amely újabb győzelmekhez fog vezetni az amerikai agresszor elleni harcban.

Szovjetunió

FELLŐTTÉK A KOZMOSZ 114-ET

MOSZKVA. (Agerpres). A Szovjetunióban április 6-án fellőtték a Kozmosz-114 mesterséges holdat. A műhold fedélzetén

tudományos készülékek vannak a TASZSZ által 1962. március 16-án bejelentett űrkutatási program folytatására.

A török külügyminiszter állásfoglalása

ANKARA. (Agerpres). Ihsan Sabri Caglayangil, Törökország külügyminisztere Franciaország NATO-ból való kilépési szándékával kapcsolatban kedden állást foglalt az ellen, hogy a katonai integrációs rendszert kété-

dalu szerződésekké helyettesítsék. Az amerikai kémpolitikákra utalva a török miniszter kijelentette, „egyetlen ilyen típusú repülőgépet sem szállt fel török területre, hogy megsejtsék szomszédos országok légierit”.

NAPI KOMMENTÁR

ÚJABB HUZAVONA

szirozása, amelyet az NSZK elutasít, valamint a Kennedy-mennetel kapcsolatos közös álláspont kialakítása, amely iránt vizsgálatot az NSZK tanúsít rendkívüli érdeklődést — a múlt év júniusában a Közös Piac legnagyobb válságát robbantotta ki. Az EKG válságának hatása azóta is tükröződik a Kennedy-mennetel fenti vámdíjszabási tárgyalásaiban és negatív módon befolyásolja azokat, mivel itt már tavaly óta várják, hogy a Közös Piac benyújtja ajánlatát és a díjszabási csökkentések alól kivételként ipari és mezőgazdasági termékeinek jegyzékét. Politikai megfigyelők

véleménye szerint a „hatoknak” a Kennedy-mennetel kapcsolatos közös álláspontja többek között azért is alakul ki ilyen nagy huzavonával, mert — a nyugati nemet Handelsblat szerint — „Franciaország nem bízik abban, hogy képes lesz felvenni a szabad versenyt az amerikai ipari óriással”. A Kennedy-mennetel ugyanis a vámdíjszabások 50 százalékos csökkentését célozza mind az ipari, mind az agrár termékeknek. A GATT-ban (Általános Tarifa- és Kereskedelmi Egyezmény), amelynek keretében a Kennedy-mennetel folyik a franciák erős ellenállást tanúsítanak a tervezett vámtarifák csökkentésével szemben. Egyébként a francia tárgyalófelek elég gyakran értesítik: Franciaországnak nem érdeke, hogy a nyugateurópai piac megnyíljon az amerikai agrártermékek előtt.

A Kennedy-mennetel kapcsolatos nyugatnémet álláspont teljesen különbözik Franciaország álláspontjától. A bonni kormány egyre fokozódó érdeklődést tanúsít a Kennedy-mennetel esetleges sikere iránt. Ebből kiindulva nem látszik kizártnak, hogy az NSZK végül is elfogadja a közös agrárpolitika finanszírozási tervét, amelynek megvalósításához Franciaország a Kennedy-mennetel kapcsolatos kötelezettségvállalását köti. Az sincs kizárva azonban, hogy de Gaulle elnöknek a NATO integrált pártancesszusaiból való kiválasztás vonatkozó határozata nyomán beállott jelenlegi nyugatnémet válság jobbban el fogja látni a „hatok” és főleg Franciaország és Nyugat-Németország közötti nézeteltéréseket.

Az események majd megmutatják, hogyan alakul a helyzet a hónap folyamán és milyen határozatokat fog hozni az EKG miniszteri tanácsa május első felében.

Marin Gheorghe

Olaszország

Miután a válság fellegei oszladozni kezdtek...

ROMA. — I. Margineanu, az

Agerpres tudósítója jelentette:

A legutóbbi olasz kormányválság idején a Kereszténydemokrata Párt koalíciós partneri nem egyszer vádolták a pártot „kollektív hiánnyal”, mert mindig saját szempontjait igyekezett érvényre juttatni. A szocialisták azt állították, hogy az előző kormány bukását is a kereszténydemokrata „lázadók” okozták azzal, hogy megsértve a pártfigyelmet az állami iskola előtti oktatás törvénye ellen szavaztak. Miután a válság fellegei oszladozni kezdtek az olasz politikai élet egészén, a Kereszténydemokrata Párt hozzáállott helyzetének megvizsgálásához. Ez a párt országos tanácsának legutóbbi ülésén történt. Az ülés határozatai figyelemreméltóak. A párt legfelsőbb szerve három fő kérdéssel foglalkozott: 1. A Kereszténydemokrata Párt alkalmazkodása az új politikai körülményekhez és a mai válsághoz; 2. A párt egységét felőrlő irányzatok szakaszának túlhaladása; 3. A Kereszténydemokrata Párt ideológiájának és programjának átalakítása olyképpen, hogy ne válhassék „konzervatívizmussal”.

Az ülés záródokumentumából kitűnik, hogy a kérdések nem tisztázódtak. Ismét leszögezték, hogy a középbal koalíciós formula jelenleg az egyedüli lehetséges megoldás az olasz politikai életben és ugyanazokat a kérdéseket tárgyalják, amelyeket Moro miniszterelnök beiktatásakor a parlament előtt fejtettek fel. Az irányzatokat illetően figyelemreméltó, hogy Mariano Rumor politikai titkár egysége, az irányzatok felszámolására szólította a pártot, de felhívása csupán a többséget szándékolta meg olyan értelemben, hogy létrejöjjön a többségi irányzatok „szent szövetsége” a baloldali irányzat képviselőinek rovására.

Ez az irányvétel megmutatkozott egyébként az Igazgatóságok összefüggésében is: a 24 tag közül 19 a többségi irányzatok képviselője. Ennek tetteiben megöröszítették pártelnöki tisztségében Scelbát, ami — politikai hirtorgyarázók szerint — a párt jobbrátolódását bizonyítja. A Paese Sera újság kommentárjában hangsúlyozza, hogy „a többségi irányzatok mostani összefogása csupán személyvesztés és semmi esetre sem lépés az egység felé”. Az il „limp” az azt írja, hogy a „Kereszténydemokrata Párt egysége áll, hogy olyan pártot alakítsanak ki, amely felkészültséggel és tartalmánál fogva ellenáll egy egységes szocialista párttal való szembesítésnek, összeütközésnek, sőt koalíciónak”. Az újság egyébként csak Rumor véleményét tükrözi, aki kijelentette, hogy a párt talpállítást és a szocialista egyesítés teszt szűk-ségessé.

Az országos tanács ülése ki-domborította azt a próbálkozást, hogy a Kereszténydemokrata Pártot olyan pártként tüntessék fel, amely különbözik a két évtizeddel, sőt néhány évvel ezelőtől. A Politica folyóirat írja: „ma senki sem látja tisztán, hol a kereszténydemokrata jobboldal és hol a baloldali. Ezért csak furcsallani lehet a pártnak azt az igényét, hogy — amint az országos tanács ülésének záróközleménye állítja — az új társadalom szociálisjának és vezetőjének tekintse magát”.

áll: a régi császári főváros nem ismeri el a saigoni rendszert és független városnak nyilvánította magát. Phan Xuan Nguan tábornok a Hueban állomásozó 1. vietnámi hadosztály parancsnoka csatlakozott a lakossághoz, kijelentve, hogy szembeszáll a központi kormánnyal. A tábornok páncélos hadosztályt küldött Da Nang város védelmének megerősítésére. Hueban pedig ellenőrizi a diákok harci brigádjaiknak megalakítását és fellegverését.

Hueban, miután független városnak nyilvánította magát, felkészült a nagy erőpróbrára. Az utcákon diákok, buddhisták, katonák és civilek tüntetnek, s ledöntik a drótlakadályokat, amelyek elzárják a közlekedést a városban lévő amerikai támaszpont felé. A város központjának utcáin öpercenként tájékoztatásokat közölnek a Da Nang-i helyzet alakulásáról. A Tundam nagy pagodában tartott gyűlésen Thick Don Hau buddhista pap, négy dél-vietnámi istomány egyházi vezetője, ismét elítélte a dél-vietnámi kormány politikáját hangsúlyozva, hogy harcolni kíván a kormány ellen. „A lakosság ellenőrizi az egész várost — írják a hírügynökségek. A katonák, buddhisták, diákok összefogtak a saigoni rendszer ellen. A függetlenség kinyilvánítása után a városban lévő amerikaiak egy „biztonságosabbnak” vélt kaszárnya menekült. Ugyanakkor megerősítették a kaszárnya védelmi rendszerét s gépeggyereket állítottak fel az épület különböző pontjain. Az amerikaiak — közli a France Presse tudósítója — riadókézültetésben állnak. Felhatalmazást kaptak, hogyha támadás érne őket, könnygáz, bombákat vagy „más fegyvereket” használnak. Egy zászlóalj a várostól néhány kilométerre fekvő Phu Bai katonai támaszpont-ra vezényelték. Mindazonáltal egyetlen amerikai katonát sem merészkedik ki az utcákra. A régi császári főváros — írja a France Presse tudósítója — felkészült a nagy erőpróbrára. Hue most egy löporoshordó, amely a legkisebb szikrára felrobbanhat”.

Amit japán „szem előtt tart”

TOKIO. (Agerpres). Eisaku Szato japán miniszterelnök szerda délelőtt megnyitotta Tokióban a „Délkelet-Ázsia gazdasági fejlesztésével foglalkozó kénnapos miniszteri értekezletet. A Japán kezdeményezésre összehívott jelenlegi tokioi értekezleten Laosz, Malajzia, a Fülöp-szigetek, Singapur, Thaiföld és a saigoni katonai rendszert képviselői vesznek meg részt. Kambodzsa és Indonézia megfigyelőként küldött. A burmai kormány visszautasította a meghívást. Amint a France Presse közli, Szato miniszterelnök megnyitja beszédében kijelentette, hogy Japán „a Délkelet-Ázsiának nyújtott segítség lényeges növelését” tartja szem előtt.

A limai börtönökben sínylő politikai foglyok helyzetéről

LIMA. (Agerpres). A Revolucion című perui lap cikken mutat rá, hogy miután embertelenül bántak a több mint 2000 politikai fogollyal a limai börtönökben. Munkások, diákok, parasztok, értelmiségiek sínylőnek börtönben minden bírósági ítélet nélkül — mutat rá a cikkíró. Felhívta — írja az újság —, hogy képviselők, miniszterek, bírák, egyházi méltóságok ismerjék ugyan a haladó személyiségek üldözését, de mit sem tesznek ez ellen. Az újság ismerteti a San Quintin, Santa Catalina és más börtönökben sínylő politikai foglyok súlyos helyzetét. A foglyok élete veszélyben forog — állapítja meg befejezől az újság.

Felújítják a vizsgálatot a Ben Barka ügyben

PARIZS. (Agerpres). Zollinger vizsgálóbíró folytatni fogja a vizsgálatot Ben Barka marokkói ellenzéki vezér elrablása ügyében. A közvéleményűgyész döntése értelmében az újabb vizsgálatot az tette szükségessé, hogy az előző bűnügyi vizsgálatot függetlenül megjejtett adminisztratív vizsgálat során újabb tények merültek fel. Hivatalosan a vizsgálat folytatásához az szükséges, hogy a vádatának indokolt-nak találja az ügyesség kérését. A vádatának döntése azonban minden bizonnyal kedvező lesz, s

így a vizsgálatot már a jövő héten folytatják. Az adminisztratív vizsgálat újabb adatait még nem hozták nyilvánosságra. A jelek szerint újabb információkról van szó, amelyek feltárják a rendőrségi közegek kapcsolatát Ben Barka elrablásának megszervezésével. A vizsgálat folytatását helyesléssel fogadta a francia közvélemény, mivel kétségei voltak a vizsgálat lefolytatását és az igazság kiderítését illetően. A párizsi sajtó hasznosnak tartja az ügyesség lépését.